

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2009/111/EK IRÁNYELVE

(2009. szeptember 16.)

a 2006/48/EK, a 2006/49/EK és a 2007/64/EK irányelvnek a központi hitelintézetek kapcsolt bankjai, egyes szavatolótoke-elemek, nagykockázat-vállalások, felügyeleti szabályok és válságkezelés tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 47. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽²⁾,

a Régiók Bizottságával történt konzultációt követően,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽³⁾,

mivel:

- (1) Az Európai Tanács és az ECOFIN következtetéseivel, valamint nemzetközi kezdeményezésekkel – mint például a 2009. április 2-i (G20) csúcstalálkozóval – összhangban, ez az irányelv az első fontos lépést jelenti a pénzügyi válság révén felszínre került hiányosságok kezelésére, megelőzve a Bizottság által bejelentett, „Az európai fellendülés előmozdítása” című, 2009. március 4-i bizottsági közleményben meghatározott további kezdeményezéseket.
- (2) A hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról szóló, 2006. június 14-i 2006/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ 3. cikke a tagállamok számára lehetővé teszi, hogy speciális prudenciális szabályozást engedélyezzenek azoknak a hitelintézeteknek, amelyek 1977. december 15. óta folyamatosan egy központi szerv kapcsolt vállalkozásai, feltéve, hogy az említett szabályozást a nemzeti jogalkotás legkésőbb 1979. december 15-ig bevezette. Ezek az időkorlátok megakadályozzák, hogy a tagállamok, különösen azok, amelyek 1980 óta csatlakoztak az Európai Unióhoz, ilyen speciális prudenciális szabályozást vezessenek be vagy tartsanak fenn a

területükön létrehozott, hasonlóan kapcsolt hitelintézetek tekintetében. Indokolt ezért eltörölni az említett irányelv 3. cikkében meghatározott időkorlátokat annak érdekében, hogy a hitelintézetek egyenlő feltételek mellett versenyezzenek a tagállamokban. Az Európai Bankfelügyelők Bizottságának iránymutatásokat kell kidolgoznia annak érdekében, hogy e tekintetben elősegítse a felügyeleti eljárások konvergenciáját.

- (3) A hibrid tőkeeszközök fontos szerepet játszanak a hitelintézetek folyamatos tőkekezelésében. Lehetővé teszik a hitelintézetek számára, hogy diverzifikálják tőkeszerkezetüket, és hogy a pénzügyi befektetők széles körét érjék el. A Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság keretében 1998. október 28-án megállapodás született a hibrid tőkeeszközök egyes típusainak szavatolótokeként való elismerési kritériumairól és a vonatkozó határértékekről.

- (4) Fontos ezért megállapítani ezeknek a tőkeeszközöknek a hitelintézetek eredeti szavatolótokejeként való elismerési kritériumait és a 2006/48/EK irányelv rendelkezéseit a megállapodáshoz igazítani. A 2006/48/EK irányelv XII. mellékletének módosítására közvetlenül e kritériumok bevezetése miatt van szükség. A 2006/48/EK irányelv 57. cikkének a) pontjában említett eredeti szavatolótoke magában foglalja mindazokat az eszközöket, amelyeket a nemzeti jog értelmében saját tőkének tekintenek, és amelyek felszámolás esetén a törzsrésvényekkel egyenrangúnak minősülnek, és rendes működés közben a törzsrésvényekkel egyenrangúan, teljeskörűen fedezik a veszteségeket. Ezen eszközök közé tartozhatnak a nem kumulatív osztalékfizetésre vonatkozó elsőbbségi jogokat biztosító eszközök is, amennyiben a 86/635/EGK irányelv ⁽⁵⁾ 22. cikke körébe tartoznak, felszámolás esetén a törzsrésvényekkel egyenrangúnak minősülnek, és rendes működés közben a törzsrésvényekkel egyenlő módon, teljeskörűen fedezik a veszteségeket. A 2006/48/EK irányelv 57. cikkének a) pontjában említett eredeti szavatolótoke magában foglal minden egyéb, a hitelintézetek jogszabályi feltételei szerinti eszközt is – figyelembe véve a kölcsönös biztosítóintézetek, szövetkezeti társaságok és hasonló szervezetek speciális felépítését –, amennyiben azok tőketulajdonosaik tekintetében különösen veszteséghalmozó

⁽¹⁾ 2009. március 24-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ HL C 93., 2009.4.22., 3. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2009. május 6-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2009. július 27-i határozata.

⁽⁴⁾ HL L 177., 2006.6.30., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 372., 1986.12.31., 1. o.

- képességük vonatkozásában egyenrangúak a törzsrészcégekkel. Azokat az eszközöket, amelyek felszámolás esetén nem minősülnek a törzsrészcégekkel egyenrangúnak, vagy amelyek rendes működés közben nem fedezik a veszteségeket a törzsrészcégekkel egyenrangúan, a 2006/48/EK irányelv 57. cikkének c) pontjában említett hibrid eszközök kategóriájába kell sorolni.
- (5) A piaci zavarok elkerülése és a szavatolótőke általános szintjének folyamatos biztosítása érdekében célszerű különleges átmeneti szabályokat hozni a tőkeeszközökkel kapcsolatos új szabályozás bevezetésére. Ha a helyreállítás már biztosított, az eredeti szavatolótőke minőségét javítani kell. E tekintetben a Bizottságnak 2011. december 31-ig kell jelentést tennie az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, a megfelelő javaslatok benyújtásával együtt.
- (6) A Közösség válságkezelési keretének erősítése céljából alapvetően fontos, hogy az illetékes hatóságok fellépéseiket a többi illetékes hatósággal és adott esetben a központi bankokkal is hatékony módon, így a rendszerszintű kockázatok kiküszöbölésének céljával is egyeztessék. A bankcsoportok összevont alapú prudenciális felügyelete hatékonyságának erősítése érdekében jobban össze kell hangolni a felügyeleti tevékenységeket. E célból felügyeleti kollégiumokat kell létrehozni. A felügyeleti kollégiumok létrehozása nem érintheti az illetékes hatóságok 2006/48/EK irányelv szerinti jogait és kötelezéseit. Létrehozásuknak a fokozott együttműködés eszközeként kell szolgálnia, amelynek keretében az illetékes hatóságok meg tudnak állapodni a fő felügyeleti feladatokról. A felügyeleti kollégiumoknak a folyamatos felügyeletet és a válsághelyzetek kezelését is meg kell könnyíteniük. A konszolidáló felügyeleti hatóság a kollégium más tagjaival közösen olyan ülések vagy találkozók megszervezéséről is dönthet, amelyek nem általános érdekűek, és ezért szükség szerint alakíthatja ki a résztvevők körét.
- (7) Az illetékes hatóságok megbízatásában megfelelően figyelembe kell venni a közösségi dimenziót. Az illetékes hatóságoknak ezért kellően mérlegelniük kell döntéseiknek az összes többi érintett tagállam pénzügyi rendszerének stabilitására gyakorolt hatását is. A nemzeti jogra is figyelemmel, ezt az elvet az Európai Unió egészére kiterjedő pénzügyi stabilitás előmozdítására vonatkozó átfogó célként kell felfogni és az jogilag nem kötelezi konkrét eredmény elérésére az illetékes hatóságokat.
- (8) Az illetékes hatóságok részt kell, hogy vehessenek az olyan hitelintézetek felügyeletére létrehozott kollégiumokban, amelyek anyavállalata harmadik országban van. Az Európai Bankfelügyelők Bizottságának szükség esetén iránymutatásokat és ajánlásokat kell kidolgoznia annak érdekében, hogy a 2006/48/EK irányelvnek megfelelően elősegítse a felügyeleti eljárások konvergenciáját. Az egyes szabályozási kollégiumok által alkalmazott megközelítések és szabályok különbségeiből, illetve a tagállamok mérlegelési jogának alkalmazása során előforduló eltérésekből adódó esetleges következtetések és a szabályozási arbitrázs elkerülése érdekében az Európai Bankfelügyelők Bizottságának iránymutatásokat kell kidolgoznia a kollégiumokra irányadó eljárásokra és szabályokra vonatkozóan.
- (9) A 2006/48/EK irányelv 129. cikkének (3) bekezdése nem változtathatja meg az illetékes felügyeleti hatóságok közötti hatáskörök megosztását az összevont, szubkonsolidált és egyéni alapú felügyelet tekintetében.
- (10) A székhely szerinti és a fogadó tagállam közötti információcsere hiánya veszélyeztetheti a fogadó tagállam pénzügyi stabilitását. Ezért célszerű megerősíteni a fogadó felügyeleti hatóságok információs jogait, különösen a rendszerszinten jelentős fióktelepeket érintő válság esetén. E célból meg kell határozni a jelentős fióktelep fogalmát. Az illetékes hatóságoknak a pénzügyi válságokkal és a rendszerszintű kockázatok csökkentésével kapcsolatban továbbítaniuk kell a központi bankok és a pénzügyminisztériumok feladatai ellátásához szükséges információkat.
- (11) A jelenlegi felügyeleti rendszert tovább kell fejleszteni. A felügyeleti kollégiumok létrehozása további és jelentős intézkedés az Európai Unió felügyeleti együttműködése és konvergenciája korszerűsítésének irányában.
- (12) A csoportokkal, holdingokkal, azok leányvállalataival és üzletágaival foglalkozó felügyeleti hatóságok kollégiumokon keresztül történő együttműködése a további szabályozási konvergencia és felügyeleti integráció felé tett előrelépés egyik szakasza. Kulcsfontosságú a felügyeleti hatóságok közötti bizalom és adott hatásköreik tiszteletben tartása. A kollégium tagjai között e különböző hatáskörökkel kapcsolatban esetlegesen felmerülő konfliktusok esetére nélkülözhetetlen a közösségi szintű semleges és független tanácsadói, közvetítői és konfliktusmegoldó mechanizmusok kialakítása.
- (13) A nemzetközi pénzügyi piacok válsága bebizonyította, hogy helyénvaló az Európai Unió pénzügyi ágazatának szabályozói és felügyeleti modelljére vonatkozó reform szükségességének további vizsgálata.
- (14) A Bizottság 2008. október 29-i, „A pénzügyi válságtól a fellendülésig: a fellépés európai kerete” című közleményében bejelentette, hogy létrehozott egy Jacques de Larosière elnökletével működő szakértői csoportot (de Larosière-csoport), azzal a céllal, hogy mérlegelje az európai pénzügyi szervezetek egységes szervezését a piacok prudenciális szempontból való megbízhatóságának és megfelelő működésének, valamint a pénzügyi stabilitás felügyeletére irányuló fokozottabb európai együttműködés, a korai előrejelző mechanizmusok és a válságkezelés – beleértve a határokon és ágazatokon átnyúló kockázatok kezelését – biztosítása érdekében, továbbá azért, hogy áttekintse az Európai Unió és más nagyobb joghatóságok közti együttműködést a globális szintű pénzügyi stabilitás megőrzésének elősegítése céljából.

- (15) Az európai uniós szintű felügyeleti konvergencia és együttműködés szükséges szintjének elérése, valamint a pénzügyi rendszer stabilitásának megerősítése érdekében nagy szükség van az Európai Unió pénzügyi ágazatának szabályozói és felügyeleti modelljére vonatkozó reformokra, amelyeket a Bizottságnak mielőbb elő kell terjesztenie a de Larosière-csoport által 2009. február 25-én előterjesztett következtetések kellő figyelembevételével.
- (16) A Bizottságnak 2009. december 31-ig jelentést kell tennie az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, és a további felügyeleti integrációval kapcsolatos rendelkezésekre vonatkozóan megállapított hiányosságok leküzdéséhez szükséges jogalkotási javaslatokat kell tennie, szem előtt tartva, hogy 2011. december 31-ig meg kell erősíteni az uniós szintű felügyeleti rendszer szerepét.
- (17) A kockázatvállalások túlzott összpontosulása egyetlen ügyfélre vagy kapcsolatban álló ügyfelek csoportjára a veszteség kockázatának elfogadhatatlan mértékét eredményezheti. Az ilyen helyzet hátrányosnak tekinthető a hitelintézet fizetőképességére nézve. A hitelintézetek nagykockázat-vállalásainak nyomon követését és ellenőrzését ezért a felügyelet szerves részévé kell tenni.
- (18) A jelenlegi nagykockázat-vállalási szabályokat még 1992-ben alakították ki. Ezért a 2006/48/EK irányelvben és a befektetési vállalkozások és hitelintézetek tőke megfeleléséről szóló, 2006. június 14-i 2006/49/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ meghatározott hatályos nagykockázat-vállalási követelményeket felül kell vizsgálni.
- (19) Mivel a belső piacon működő hitelintézetek közvetlen versenyben állnak, tovább kell harmonizálni a hitelintézetek nagykockázat-vállalásainak nyomon követésére és ellenőrzésére vonatkozó alapvető szabályokat. A hitelintézetek adminisztratív terheinek csökkentése érdekében a nagykockázat-vállalások szabályozása tekintetében csökkenteni kell a tagállamok rendelkezésére álló lehetőségek számát.
- (20) Annak megállapításához, hogy ügyfelek egy csoportja egymással kapcsolatban áll és így a kockázatvállalások egyetlen kockázati tényezőnek tekintendők, figyelembe kell venni azokat a kockázatokat is, amelyek maga a hitelintézet vagy a befektetési vállalkozás, annak pénzügyi csoportja vagy kapcsolatban álló felei által nyújtott, jelentős finanszírozást biztosító közös forrásból erednek.
- (21) Noha kívánatos lenne, hogy a kitettséérték számítását a minimális tőkekövetelmények számítására lehessen alapozni, a nagykockázat-vállalások nyomon követésére célszerű kockázati súlyok vagy fokozatok nélküli szabályokat megalkotni. Emellett a szolvenciarendszerben alkalmazott hitelkockázat-mérséklő technikákat jól diverzifikált hitelkockázatok feltételezésével dolgozták ki. Nagykockázat-vállalások esetén, ahol egyetlen ügyfélhez kötődő koncentrációs kockázattal állunk szemben, a hitelkockázat nem diverzifikált. Ezért az ilyen hitelezési technikákat prudenциális biztosítékokkal kell ellátni. Következésképpen a nagykockázat-vállalások esetében elő kell írni a hitelfedezetek tényleges lehívását.
- (22) Mivel a hitelintézetekkel vagy befektetési vállalkozásokkal szembeni kitettségéből eredő veszteségek éppolyan súlyosak lehetnek, mint a bármely más kitettségéből eredő veszteségek, ezeket a kitettségeket is ugyanúgy kell kezelni és jelenteni, mint a többi kitettséget. Mindazonáltal, e megközelítés kisebb intézményekre gyakorolt aránytalan hatásának mérséklése érdekében alternatív mennyiségi határértéket vezettek be. Ezen felül az ügyfelek részére nyújtott fizetési, értékpapír-elszámolási, kiegyenlítési és letéti szolgáltatásokkal kapcsolatos igen rövid távú kitettségek a pénzügyi piacok és a kapcsolódó infrastruktúra akadálytalan működése érdekében mentességet kapnak. E szolgáltatások körébe tartozik például a készpénz-elszámolás és kiegyenlítés végrehajtása, valamint a kiegyenlítést elősegítő egyéb tevékenységek. A kapcsolódó, előre nem látható és így a hitelintézet ellenőrzése alatt nem álló kitettségek közé tartoznak többek között az ügyfél kifizetésekből – beleértve a jóváírt vagy ráterhelt díjakat, kamatokat és egyéb, ügyfelek részére nyújtott szolgáltatásokat, valamint a nyújtott vagy kapott biztosítékokat – származó bankközi számlák egyenlegei.
- (23) A 2006/48/EK irányelv szerinti külső hitelminősítő intézményekre (KHMI-k) vonatkozó előírásoknak összhangban kell lenniük a hitelminősítő intézetekről szóló, 2009. szeptember 16-i 1060/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽²⁾. Nevezetesen az Európai Bankfelügyelők Bizottságának felül kell vizsgálnia az KHMI-k elismerésére vonatkozó iránymutatásait a munka megkettőzésének elkerülése és az elismerési eljárás által jelentett terhek csökkentése érdekében az olyan esetekben, amikor egy külső hitelminősítő intézményt közösségi szinten már nyilvánításba vettek hitelminősítő intézetként.
- (24) Fontos lenne összeegyeztetni azon vállalkozások érdekeit, amelyek a hiteleket átruházható értékpapírokba és más pénzügyi eszközökbe „csomagolják” (értékpapírosítást kezdeményező vagy szponzorok) és azon vállalkozások érdekeit, amelyek az ilyen értékpapírokba vagy eszközbe befektetnek (befektetők). Fontos továbbá, hogy az értékpapírosítást kezdeményező vagy szponzor érdekeit összehangolják a befektető érdekeivel. Ennek érdekében az értékpapírosítást kezdeményezőnek vagy szponzornak jelentős érdekeltséget kell fenntartania az alapul szolgáló eszközökben. Ezért fontos, hogy az értékpapírosítást kezdeményező vagy a szponzorok továbbra is részt vállaljanak a szóban forgó hitel kockázatában. Általánosabban fogalmazva, az értékpapírosítási ügyleteket nem szabad a megtartásra vonatkozó követelmények elkerülésére alkalmas módon strukturálni, különösen nem díj- vagy prémiumstruktúrákon keresztül. Az említett további kockázatvállalást minden olyan esetben alkalmazni kell,

⁽¹⁾ HL L 177., 2006.6.30., 201. o.⁽²⁾ Lásd e Hivatalos Lap 1. oldalát.

amikor az értékpapírosításnak a 2006/48/EK irányelv foglalom meghatározása szerinti gazdasági tartalma megvalósul, függetlenül attól, hogy milyen jogi struktúrák vagy eszközök alkalmazásával érik el azt. A befektetőknek különösen ügyelniük kell arra, hogy az értékpapírosítás útján történő hitelkockázat-átruházás során csak kellő körültekintés mellett hozzák meg döntéseiket, amihez megfelelő információkra lesz szükségük az értékpapírosításról.

- (25) Az ezen struktúrák esetleges össze nem egyeztetetőségének kezelésére szolgáló intézkedéseknek következeteseknek és összehangoltaknak kell lenniük a pénzügyi ágazatot érintő, vonatkozó szabályozás egészében. Az említett következetesség és koherencia biztosítása érdekében a Bizottságnak megfelelő jogalkotási javaslatokat kell előterjesztenie. A megtartásra vonatkozó követelmények nem alkalmazhatók többszörösen. Bármely adott értékpapírosításhoz elegendő, ha az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor vagy az eredeti hitelező közül csak az egyik tartozik a követelmények hatálya alá. Hasonlóan, amennyiben az értékpapírosítási ügylet egyéb alapként szolgáló értékpapírosítást foglal magában, a megtartásra vonatkozó követelményt csak arra az értékpapírosításra kell alkalmazni, amely a befektetés tárgyát képezi. A vásárolt követelések nem képezik a megtartási követelmények tárgyát, amennyiben olyan vállalati tevékenységből származnak, amelynek során csökkentett áron kerülnek továbbításra vagy eladásra az ilyen ügyletek finanszírozása céljából. A kellő körültekintési kötelezettségek és a kötvények nem szokásos értékpapírosításával kapcsolatos kockázatkezelési kötelezettségek be nem tartásával kapcsolatban, illetve azon eljárásokra, amelyek az alapul szolgáló kockázatok elemzéséhez szükségesek, az illetékes hatóságok a kockázati súlyt alkalmazzák.
- (26) A pénzügyi rendszer megerősítéséről szóló, 2009. április 2-i nyilatkozatukban a G20-ak vezetői azt kérték a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottságtól és a hatóságoktól, hogy 2010-ig mérlegeljék a kellő körültekintésre és a mennyiségi tartalékokra vonatkozó követelményeket. E nemzetközi fejlemények fényében, és az értékpapírosítási piacok rendszerszintű kockázatának optimális csökkentése érdekében a Bizottságnak 2009 vége előtt, az európai bankfelügyelők bizottságával folytatott konzultációt követően határoznia kell arról, hogy javasolja-e a névértékre vonatkozó követelmény emelését, illetve arról, hogy a névértékre vonatkozó követelmények számítási módszere alkalmas-e a kezdeményező vagy a szponzorok és a befektetők érdekeinek jobb összehangolására.
- (27) Az átvilágítás mind a kereskedési könyvek, mind a nem kereskedési könyvek számára az értékpapírosítási kitétségek keletkeztette kockázatok megfelelő felmérésére szolgál. Emellett az átvilágítási kötelezettségnek arányosnak kell lennie. Az átvilágítási eljárások hozzájárulnak az értékpapírosítást kezdeményezőkhöz, a szponzorok és a befektetők közötti bizalom kiépüléséhez. Éppen ezért az átvilágítási eljárásokkal kapcsolatos információkat megfelelő módon hozzáférhetővé kell tenni.
- (28) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az illetékes hatóságok elegendő személyzeti és egyéb erőforrással rendelkezzenek a 2006/48/EK irányelv értelmében őket terhelő

kötelezettségek teljesítéséhez valamint, hogy ezen irányelvvel összhangban a hitelintézetek felügyeletében érintett alkalmazottak megfelelő ismeretekkel és tapasztalattal rendelkezzenek a rájuk bízott feladatok ellátásához.

- (29) A felügyeleti eljárások konvergenciájának elősegítése céljából a 2006/48/EK irányelv III. mellékletében egyértelműsíteni kell néhány rendelkezést.
- (30) A közelmúlt piaci fejleményei rávilágítottak, hogy a likviditási kockázat kezelése kulcsfontosságú eleme a hitelintézetek és fióktelepeik megbízhatóságának. A 2006/48/EK irányelv V. és XI. mellékletében szereplő kritériumokat meg kell erősíteni annak érdekében, hogy a rendelkezések összhangban legyenek az európai bankfelügyelők bizottsága és a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által végzett munkával.
- (31) A 2006/48/EK irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ⁽¹⁾ összhangban kell elfogadni.
- (32) A Bizottságot fel kell hatalmazni különösen a 2006/48/EK irányelv III. mellékletének kiigazítására a pénzügyi piacokon vagy a számviteli standardokban vagy azon követelményekben bekövetkezett változások követése érdekében, amelyek a közösségi jogszabályokat ültetik át vagy a felügyeleti eljárások konvergenciájával kapcsolatosak. Mivel ezek az intézkedések általános hatályúak, és a 2006/48/EK irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányulnak, azokat az 1999/468/EK határozat 5a. cikkében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.
- (33) A pénzügyi válság megmutatta, hogy a makroszintű prudennciális problémákat – amelyek a makrogazdasági politika és a pénzügyi rendszer szabályozása közötti határterületen találhatók – jobban kell elemezni, és jobb válaszokat kell adni rájuk. Ez a következők vizsgálatának szükségességét vonja maga után: a gazdasági ciklusok felfordulásait és visszaeséseit enyhítő intézkedések, ideértve annak szükségességét, hogy a hitelintézetek a kedvező időszakokban ciklikusság-kiegyenlítő tartalékokat képezzenek, amelyeket a későbbi visszaesések idején felhasználhatnak, és amely magában foglalhatja a kiegészítő tartalékok, a „dinamikus tartalék” képzésének lehetőségét, valamint a tőketartalékok nehéz időkben történő csökkentésének lehetőségét, ezáltal biztosítva a tőke rendelkezésre állását a ciklus alatt; a 2006/48/EK irányelvben meghatározott tőkekövetelmények számítása alapjául szolgáló logika; a kockázat alapú hitelintézeti követelményekhez fűzött kiegészítő intézkedések a bankrendszerben történő befolyásterelés megakadályozására.

⁽¹⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

- (34) A Bizottságnak ezért 2009. december 31-ig felül kell vizsgálnia a 2006/48/EK irányelv egészét a fenti kérdések megoldása érdekében, valamint jelentést és megfelelő javaslatokat kell az Európai Parlament és a Tanács elé terjesztenie.
- (35) A pénzügyi stabilitás biztosítása érdekében a Bizottságnak felül kell vizsgálnia a tőzsdén kívüli piacok átláthatóságának fokozására irányuló intézkedéseket, a partnerek kockázatok, és általában az összkockázat csökkentése érdekében, például a hitel-nemteljesítési csereügyletek központi szerződő feleken keresztüli elszámolásával. A központi szerződő felek EU-n belüli létrehozására és fejlesztésére magas szintű működési és prudenciális standardok vonatkoznak, és a tényleges ellenőrzést ösztönözni kell. A Bizottság jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, adott esetben a megfelelő javaslatok kíséretében, kellőképpen figyelembe véve a globális szinten megjelenő párhuzamos kezdeményezéseket.
- (36) A Bizottságnak felül kell vizsgálnia a 2006/48/EK irányelv 113. cikke (4) bekezdésének alkalmazását, és jelentést tennie arról, beleértve, hogy vajon a mentességek nemzeti hatáskörbe tartozzanak-e. A Bizottságnak ezt a jelentést az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak kell benyújtania bármely megfelelő javaslattal együtt. A mentességeket és az opciókat el kell törölni, amennyiben fenntartásukra bizonyíthatóan nincs szükség a Közösségen belüli következő szabályok egységes csoportjának elérése érdekében.
- (37) A mikrohitelzés egyedi jellemzőit figyelembe kell venni a kockázatértékelés során, és támogatni kell a mikrohitelek fejlesztését. Emellett, tekintettel a mikrohitelek alacsony fejlettségére, elő kell mozdítani a megfelelő hitelminősítő rendszerek kialakítását, ideértve a mikrohitelzési tevékenységek kockázataihoz igazított szabványosított hitelminősítési rendszerek fejlesztését is. A tagállamoknak arra kell törekedniük, hogy a mikrohitelzési tevékenységek prudenciális szabályozása és felügyelete nemzeti szinten arányos legyen.
- (38) Mivel ezen irányelv céljait, nevezetesen a hitelintézetek tevékenységének megkezdésére és folytatására, valamint a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó szabályok bevezetését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, mert az a különböző tagállamok jogrendszerain belül létező sokféle szabály harmonizálását tenné szükségessé, és ezért azok közösségi szinten jobban megvalósíthatók, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvével összhangban ez az irányelv nem lépi túl az említett célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket.
- (39) A jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás ⁽¹⁾ 34. pontjával összhangban a tagállamokat ösztönzik arra, hogy – a maguk számára, illetve a Közösség érdekében – készítsék el saját táblázataikat, amelyekben a lehető legpontosabban bemutatják az irányelv és az azt átültető intézkedések közötti megfelelést, és hogy a táblázatokat tegyék közzé.
- (40) A 2006/48/EK, a 2006/49/EK és 2007/64/EK ⁽²⁾ irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2006/48/EK irányelv módosításai

A 2006/48/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 3. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

- a) az első albekezdés bevezető részének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Egy, vagy több, ugyanazon tagállamban elhelyezkedő hitelintézet, amely az azokat felügyelő és ugyanazon tagállamban letelepedett központi szerv tartósan kapcsolt vállalkozása, mentesülhet a 7. cikknek és a 11. cikk (1) bekezdésének követelményei alól, ha a nemzeti jogszabályok úgy rendelkeznek, hogy:”;

- b) a második és a harmadik albekezdést el kell hagyni.

2. A 4. cikk a következőképpen módosul:

- a) a 6. pont helyébe a következő szöveg lép:

„6. az V. cím 2. fejezete 2., 3. és 5. szakaszának alkalmazásában a 2006/49/EK irányelv 3. cikke (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott intézmények;”;

- b) a 45. pont b) alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) két vagy több természetes vagy jogi személy, akik, vagy amelyek között nincs az a) pontban leírt ellenőrzést jelentő kapcsolat, mégis egyetlen kockázati tényezőnek tekintendők, mivel olyan keresztkapcsolatok állnak fenn közöttük, amelyek alapján ha egyikük pénzügyi – különösen finanszírozási vagy visszafizetési – nehézségbe kerülne, a másiknak vagy a többinek is valószínűleg finanszírozási vagy visszafizetési gondokkal kellene megküzdnie.”;

⁽¹⁾ HL C 321., 2003.12.31., 1. o.

⁽²⁾ HL L 319., 2007.12.5., 1. o.

c) a cikk a következő ponttal egészül ki:

„48. »konszolidáló felügyeleti hatóság«: az EU-szintű hitelintézeti anyavállalatok és az EU-szintű pénzügyi holdingtársaság-anyavállalatok által ellenőrzött hitelintézetek összevont alapú felügyeletének gyakorlásáért felelős illetékes hatóság.”;

3. A 40. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az adott tagállam illetékes hatóságai általános feladataik végrehajtása során – és különösen válsághelyzetekben – a megfelelő időben rendelkezésre álló információk alapján kellően mérlegelik döntéseiknek az összes többi érintett tagállam pénzügyi rendszerének stabilitására gyakorolt hatását.”.

4. A szöveg a következő cikkekkel egészül ki:

„42a. cikk

(1) A fogadó tagállam illetékes hatóságai a 129. cikk (1) bekezdésének alkalmazása esetén a konszolidáló felügyeleti hatóságtól, egyébként a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságaitól kérhetik, hogy egy hitelintézet fióktelepét rendszerszinten jelentősnek tekintsék.

A kéreásban meg kell indokolni, hogy a fióktelep mi alapján tekinthető rendszerszinten jelentősnek, különös tekintettel a következő szempontokra:

- a) a hitelintézet fióktelepének fogadó tagállambeli piaci részesedése a betétállományt tekintve meghaladja-e a 2 %-ot;
- b) a hitelintézet tevékenységének felfüggesztése vagy megszüntetése milyen hatást gyakorolna a fogadó tagállam piaci likviditási és fizetési, elszámolási és kiegyenlítési rendszereire; és
- c) az ügyfélszámot tekintve mekkora a fióktelep mérete és jelentősége a fogadó tagállam banki vagy pénzügyi rendszerében.

A székhely szerinti és a fogadó tagállam illetékes hatóságai, és a 129. cikk (1) bekezdésének alkalmazása esetén a konszolidáló felügyeleti hatóság minden tőle telhetőt megtesznek annak érdekében, hogy a fióktelep rendszerszinten jelentősé minősítésének ügyében együttesen határozzanak.

Ha az első albekezdésben említett kérés kézhezvételétől számított két hónapon belül nem hoznak együttes határozatot, akkor a fogadó tagállam illetékes hatóságai újabb két hónapos határidőn belül egyedül döntenek

arról, hogy a fióktelep rendszerszinten jelentősnek minősül-e. A fogadó tagállam illetékes hatóságai határozatukban figyelembe veszik a konszolidáló felügyeleti hatóságnak és a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak a véleményét és fenntartásait.

A harmadik és a negyedik albekezdésben említett határozatokat egy, a teljes körű indokolással ellátott határozatot tartalmazó dokumentumba kell foglalni, meg kell küldeni az érintett illetékes hatóságoknak, továbbá irányadóknak minősülnek, és az érintett tagállamok illetékes hatóságai által alkalmazandók.

A fióktelep rendszerszinten jelentősé minősítése nem érinti az illetékes hatóságok ezen irányelv szerinti jogait és kötelességeit.

(2) Egy rendszerszinten jelentős fióktelep letelepedésekor a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága továbbítja a fogadó tagállam illetékes hatóságainak a 132. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjában említett információt, és a fogadó tagállam illetékes hatóságaival együttműködve végrehajtja a 129. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett feladatokat.

Ha egy székhely szerinti tagállam illetékes hatósága egy hitelintézettel kapcsolatban a 130. cikk (1) bekezdésében említett válsághelyzetről szerez tudomást, akkor amint lehetséges, figyelmezteti a 49. cikk negyedik bekezdésében és az 50. cikkben említett hatóságokat.

(3) Amennyiben a 131a. cikk nem alkalmazható, úgy a más tagállamokban rendszerszinten jelentős fióktelepekkel rendelkező hitelintézetet felügyelő illetékes hatóság az e cikk (2) bekezdésében és a 42. cikkben említett együttműködés megkönnyítése céljából felügyeleti kollégiumot hoz létre és betölti annak elnöki posztját. A kollégium a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága által, az érintett illetékes hatóságokkal folytatott konzultációt követően kidolgozott írásbeli megállapodás alapján jön létre és működik. A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága dönt arról, hogy mely illetékes hatóságok vegyenek részt a kollégium adott ülésén vagy adott tevékenységeiben.

A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága a döntésében figyelembe veszi a tervezendő vagy koordinálandó felügyeleti tevékenységnek az említett hatóságok szempontjából való fontosságát, különösen az érintett tagállamok pénzügyi rendszerének stabilitására gyakorolt, a 40. cikk (3) bekezdésében említett lehetséges hatásokat, valamint az e cikk (2) bekezdésében említett kötelezettségeket.

A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága teljeskörűen, előre tájékoztatja a kollégium valamennyi tagját az ülések megszervezéséről, a legfontosabb megvitatandó kérdésekről és a tárgyalandó tevékenységekről. A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága teljeskörűen, megfelelő időben tájékoztatja továbbá a kollégium valamennyi tagját az ülések során tett lépésekről vagy a végrehajtott intézkedésekről.

42b. cikk

(1) Kötelességei teljesítése során, az irányelv alapján elfogadott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések alkalmazásakor az illetékes hatóság figyelembe veszi a felügyeleti eszköztár és a felügyeleti gyakorlat konvergenciáját. Ennek érdekében a tagállamok biztosítják, hogy:

- a) az illetékes hatóságok részt vegyenek az európai bankfelügyelők bizottságának tevékenységében;
- b) az illetékes hatóságok kövessék az iránymutatásokat, ajánlásokat, standardokat és az európai bankfelügyelők bizottsága által elfogadott egyéb intézkedéseket, illetve amennyiben nem így tesznek, ezt indokolják meg;
- c) az illetékes hatóságokra ruházott nemzeti feladatkörök ne akadályozzák az őket ezen irányelv alapján az európai bankfelügyelők bizottságának tagjaként terhelő közzétettségeik ellátásában.

(2) Az európai bankfelügyelők bizottsága 2011. január 1-től kezdve minden évben jelentést tesz az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak a felügyeleti konvergencia megvalósításában elért eredményekről.”

5. A 49. cikk a következőképpen módosul:

- a) az első bekezdés a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) a közösségi központi banki rendszerben működő központi bankoknak és más, monetáris hatósági minőségükben hasonló feladatokat ellátó szervezeteknek, ha az információk a törvény által előírt feladataik teljesítéséhez szükségesek, beleértve a monetáris politika irányítását és a kapcsolódó likviditási intézkedéseket, a fizetési, klíring és elszámolási rendszerek felügyeletét, és a pénzügyi rendszerek stabilitásának védelmét;”

- b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„A 130. cikk (1) bekezdése szerinti válsághelyzetben a tagállamok engedélyezik, hogy az illetékes hatóságok információkat továbbítsanak a közösségi központi banki rendszerben működő központi bankoknak, ha az információk a törvény által előírt feladataik teljesítéséhez szükségesek, beleértve a monetáris politika irányítását és a kapcsolódó likviditási intézkedéseket, a fizetési, elszámolási és értékpapír-elszámolási rendszerek felügyeletét, és a pénzügyi rendszerek stabilitásának védelmét.”

6. Az 50. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„A 130. cikk (1) bekezdése szerinti válsághelyzetben a tagállamok megengedik, hogy az illetékes hatóságok a számukra lényeges információkat továbbítsák minden érintett tagállam e cikk első bekezdésében említett hivatali szervei felé.”

7. Az 57. cikk a következőképpen módosul:

- a) az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) a 86/635/EGK irányelv 22. cikke szerinti tőke, amennyiben azt befizették, hozzáadva a kapcsolódó névértéken felüli befizetéseket, ha rendes működés közben képes a veszteségek teljes elvonására, és csőd vagy felszámolás esetén pedig az összes többi követelés után következik a rangsorban.”;

- b) a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„ca) az a) pontban említettektől eltérő eszközök, amelyek teljesítik a 63. cikk (2) bekezdésének a), c), d) és e) pontjában, valamint a 63a. cikkben meghatározott követelményeket;”

- c) a harmadik bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A b) pont alkalmazásában a tagállamok csak akkor engedélyezhetik az évközi vagy év végi nyereség beszámítását a hivatalos döntés meghozatala előtt, ha ezt a nyereséget a kimutatások auditálásáért felelős személyek ellenőrizték, és az illetékes hatóságok számára kielégítően bebizonyosodott, hogy annak összegét a 86/635/EGK irányelvben kifejtett elveknek megfelelően állapították meg, és az mentes minden előrelátható teherrel vagy osztaléktól.”

8. A 61. cikk első bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A szavatolótőke fogalma, úgy, ahogyan az 57. cikk a)–h) pontjában meghatározásra került, a tőkeelemek és összegek maximumát testesíti meg. Az említett tőkeelemek használatáról, és hogy az 57. cikk i)–r) pontjában felsoroltakon kívül más elemek elhagyását is előírják-e, a tagállamok maguk dönthetnek.”

9. A 63. cikk (2) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az 57. cikk ca) pontjában említett eszközök teljesítik az e cikk a), c), d) és e) pontjában meghatározott követelményeket.”

10. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„63a. cikk

(1) Az 57. cikk ca) pontjában említett eszközök teljesítik az e cikk (2)–(5) bekezdésében meghatározott követelményeket.

(2) Az eszközök lejárat nélküliek vagy eredeti futamidejük legalább 30 év. Az eszközök a kibocsátó mérlegelése alapján tartalmazhatnak egy vagy több vételi opciót, ezek azonban a kibocsátás dátuma után öt évig nem válthatók vissza. Ha a lejárat nélküli eszközöket szabályozó rendelkezések az illetékes hatóság által meghatározott módon mérsékelten a visszavásárlásra ösztönzik a hitelintézetet, az ösztönzés nem valósulhat meg a kibocsátás dátumát követő tíz éven belül. A lejáratlall rendelkező eszközöket szabályozó rendelkezések kizárólag a lejárat időpontban történő visszavásárlásra ösztönző feltételeket engedhetnek meg.

A lejáratral rendelkező és a lejárat nélküli eszközök csak az illetékes hatóság előzetes hozzájárulásával hívhatók le vagy válthatók vissza. Az illetékes hatóság megadhatja hozzájárulását, ha a kérést a hitelintézet kezdeményezte és az a hitelintézetnek sem pénzügyi helyzetét, sem szolvenciáját indokolatlanul nem befolyásolja. Az illetékes hatóságok előírhatják a hitelintézet számára, hogy az eszközt az 57. cikk a) vagy ca) pontjában említett azonos vagy jobb minőségű tőkeelemekkel pótolja.

Ha a hitelintézet nem teljesíti a 75. cikkben meghatározott tőkekövetelményeket, akkor az illetékes hatóságok elrendelik a lejáratral rendelkező eszközök visszaváltásának felfüggesztését és a hitelintézetek pénzügyi vagy fizetőképességi helyzetétől függően az ilyen felfüggesztést máskor is elrendelhetik.

Az illetékes hatóság bármikor engedélyt adhat a lejáratral rendelkező vagy a lejárat nélküli eszközök lejárat előtti visszaváltására, ha a kibocsátás időpontjában előre nem látott módon megváltozik az ilyen eszközök adóügyi megítélése vagy szabályozói minősítése.

(3) Az eszközt szabályozó rendelkezések lehetővé teszik, hogy a hitelintézet szükség esetén korlátlan ideig, nem-kumulatív alapon felfüggeszse a kamat- vagy osztalékfizetést.

Ha azonban a hitelintézet nem teljesíti a 75. cikkben meghatározott tőkekövetelményeket, akkor ezeket a kifizetéseket fel kell függesztenie.

Az illetékes hatóságok a kifizetések felfüggesztését a hitelintézet pénzügyi és fizetőképességi helyzete alapján is előírhatják. A felfüggesztés ellenére a hitelintézetnek joga van arra, hogy a kamat- vagy osztalékfizetést az 57. cikk a) pontjában említett eszköz szolgáltatásával helyettesítse, ha ez a megoldás lehetővé teszi, hogy a hitelintézet megóvja pénzügyi forrásait. A helyettesítés az illetékes hatóság által meghatározott egyedi feltételek teljesítéséhez köthető.

(4) Az eszközt szabályozó rendelkezések előírják, hogy a tőkének, a kifizetetlen kamatnak vagy osztaléknak képesnek kell lennie a veszteség elvonására, és nem akadályozhatja a hitelintézetnek az európai bankfelügyelők bizottsága által a (6) bekezdés alapján kidolgozott megfelelő mechanizmusok segítségével történő feltőkésítését.

(5) A hitelintézet csődje vagy felszámolása esetén ezek az eszközök a 63. cikk (2) bekezdésében említett elemek után következnek a rangsorban.

(6) Az európai bankfelügyelők bizottsága az e cikk (1) bekezdésében és az 57. cikk a) pontjában említett eszközök tekintetében iránymutatásokat dolgoz ki a felügyeleti eljárások konvergenciája céljából, és nyomon követi alkalmazásukat. A Bizottság 2011. december 31-éig felülvizsgálja ennek a cikknek az alkalmazását, és jelentést nyújt be a Parlamentnek és a Tanácsnak, amellyel együtt előterjeszti a szavatolótőke minőségének biztosítását célzó esetleges megfelelő javaslatokat.”.

11. A 65. cikk (1) bekezdésének a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) a 83/349/EGK irányelv 21. cikkének értelmében vett minden kisebbségi részesedést, amennyiben a teljes összevonás módszerét alkalmazták. Az 57. cikk ca) pontjában említett és kisebbségi részesedést eredményező eszközök teljesítik a 63. cikk (2) bekezdésének a), c), d) és e) pontja és a 63a. cikk és a 66. cikk szerinti követelményeket;”

12. A 66. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) és (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az 57. cikk d)–h) pontjában említett tőkeelemekre a következő határértékek vonatkoznak:

a) az 57. cikk d)–h) pontjában említett elemek összege nem haladhatja meg az említett cikk a)–ca) pontjában szereplő elemek összege és az i), j) és k) pontjában szereplő elemek összege közötti különbözet 100 %-át; és

b) az 57. cikk g)–h) pontjában említett elemek összege nem haladhatja meg az említett cikk a)–ca) pontjában szereplő elemek összege és az i), j) és k) pontjában szereplő elemek összege közötti különbözet 50 %-át.

(1a) E cikk (1) bekezdésétől eltérve, az 57. cikk ca) pontjában szereplő tőkeelemek összegére a következő határértékek vonatkoznak:

a) azon eszközök összege, amelyeket válsághelyzetekben át kell, a kibocsátó pénzügyi és fizetőképességi helyzete alapján az illetékes hatóság kezdeményezésére pedig bármikor át lehet konvertálni előre meghatározott sávon belül az 57. cikk a) pontjában említett elemekké, nem haladhatja meg az azon cikk a)–ca) pontjában szereplő elemek összege és az i), j) és k) pontjában szereplő elemek összege különbségének 50 %-át;

b) az e bekezdés a) pontjában említett határértéken belül az egyéb eszközök nem haladhatják meg az 57. cikk a)–ca) pontjában szereplő elemek összege és az i), j) és k) pontjában szereplő elemek összege közötti különbözet 35 %-át;

c) az e bekezdés a) és b) pontjában említett határértékeken belül a lejáratral rendelkező eszközök és azok az eszközök, amelyek rendelkezései a visszavásárlásra ösztönzik a hitelintézetet, nem haladhatják meg az 57. cikk a)–ca) pontjában szereplő elemek összege és az i), j) és k) pontjában szereplő elemek összege közötti különbözet 15 %-át.

d) az a), b) és c) pontban meghatározott határértékeket meghaladó elemek összegére az e cikk (1) bekezdésében meghatározott határértékek vonatkoznak.

(2) Az 57. cikk l)–r) pontjában említett elemek összegét felerészben az említett cikk a)–ca) pontjában említett elemek összegének és az i), j) és k) pontjában szereplő elemek összegének különbözetéből kell levonni, felerészben pedig az említett cikk d)–h) pontjában említett elemek összegéből, az e cikk (1) bekezdésében megállapított határértékek alkalmazásával. Amennyiben az 57. cikk l)–r) pontjában szereplő elemek összegének fele meghaladja az említett cikk d)–h) pontjában szereplő elemek összegét, úgy a fennmaradó részt az említett cikk a)–c) pontjában szereplő elemek összegének és az i), j és k) pontjában szereplő elemek összegének különbözetéből kell levonni. Az 57. cikk r) pontjában említett elemeket nem kell levonni, ha ezeket a 75. cikk alkalmazásában bevonták a kockázattal súlyozott kitettségérték számításába, a IX. melléklet 4. részében említetteknek megfelelően.”;

b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az illetékes hatóság válsághelyzetben engedélyezheti a hitelintézeteknek, hogy az (1) és (1a) bekezdésben megállapított határértékeket ideiglenesen túllépjék.”.

13. Az V. cím 2. fejezete 2. szakaszának 2. alszakasza a „Követelmények kiszámítása” alcím helyébe a „Számítási és jelentéstételi követelmények” alcím lép.

14. A 74. cikk (2) bekezdésébe az első albekezdés után a következő albekezdés kerül beillesztésre:

„Az illetékes hatóságok 2012. december 31-től egységes formátumot, gyakoriságot és jelentési határidőket vezetnek be a számítások hitelintézetek általi közlésére vonatkozóan. Ennek megkönnyítése érdekében az európai bankfelügyelők bizottsága 2012. január 1-je előtt iránymutatásokat dolgoz ki az egységes jelentési formátum Közösségen belüli bevezetéséről. A jelentési formátumnak a hitelintézetek tevékenységeinek természetével, nagyságrendjével és összetettségével arányosnak kell lennie.”.

15. A 81. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az illetékes hatóságok a 80. cikk alkalmazásában csak akkor ismerik el a KHMI-t, ha meggyőződnek arról, hogy minősítési módszertana eleget tesz a tárgyilagosság, a függetlenség, a folyamatos felügyelet és átláthatóság követelményeinek, és az eredményül kapott hitelminősítések megfelelnek a hitelesség és átláthatóság követelményeinek. Ennek érdekében az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük a VI. melléklet 2. részében ismertetett technikai kritériumokat. Amennyiben egy KHMI-t hitelminősítő intézetként vettek nyilvántartásba a hitelminősítő intézetekről szóló, 2009. szeptember 16-i 1060/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (*) összhangban, az illetékes hatóságok megvizsgálják a tárgyilagosság, a függetlenség, a folyamatos felügyelet és átláthatóság követelményét a teljesítendő értékelési módszertan tekintetében.

(*) HL L 302., 2009.11.17.,1. o.”

16. A 87. cikk a következőképpen módosul:

a) a (11) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(11) Amennyiben egy kollektív befektetési formában (KBF) megjelenő kitettségek teljesítik a VI. melléklet 1. részének 77. és 78. pontjában ismertetett kritériumokat és a hitelintézet ismeri a KBF alapját képező kitettségek egészét vagy egy részét, a hitelintézet megvizsgálja ezen alap kitettségeket, hogy a kockázattal súlyozott kitettségértékeket és a várható veszteség értékeket az ezen alszakaszban ismertetett módszerekkel összhangban számíthassa ki. A KBF alapját képező kitettségek hitelintézet által nem ismert vagy elvártan általa nem is ismerhető részére a (12) bekezdés alkalmazandó. A (12) bekezdést különösen akkor kell alkalmazni, ha a hitelintézet számára indokolatlan terhet jelentene az alapkitettségek annak érdekében történő vizsgálata, hogy a kockázattal súlyozott kitettségértékeket és a várható veszteségértékeket az ezen alszakaszban ismertetett módszerekkel összhangban számíthassa ki.

Amennyiben a hitelintézet a KBF alapját képező kitettségek egésze vagy része tekintetében nem teljesíti az ezen alszakaszban ismertetett módszerek használatának feltételeit, a kockázattal súlyozott kitettségértékeket és a várható veszteség értékeket a következő módszerekkel összhangban kell kiszámítani:

a) a 86. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett kitettségi osztályba tartozó kitettségek esetén a VII. melléklet 1. részének 19–21. pontjában ismertetett módszer.

b) minden más, valamely kitettség alapját képező kitettség esetén a 78–83. cikkben ismertetett módszer, a következő módosítások mellett:

i. a minősítetlen kitettségekre vonatkozó kockázati súly alá tartozó vagy egy adott kitettségi osztály esetében a legmagasabb kockázati súlyt eredményező hitelminőségi besorolásba tartozó kitettség esetében a kockázati súlyt 2-es szorzóval kell megszorozni, de nem haladhatja meg az 1 250 %-ot;

ii. minden egyéb kitettség esetében a kockázati súlyt 1,1-es szorzóval kell szorozni, és a kockázati súly nem lehet kisebb 5 %-nál.

Ha az a) pont alkalmazásában a hitelintézet nem tud különbséget tenni a nem-tőzsdei, a tőzsdei és egyéb részvényjellegű kitettségek között, az érintett kitettségeket mint egyéb részvényjellegű kitettségeket kezeli. A 154. cikk (6) bekezdésének sérelme nélkül, ha ezek a kitettségek a hitelintézet ezen kitettségi osztályba tartozó közvetlen kitettségeivel együtt a

89. cikk (2) bekezdése értelmében nem lényegesek, akkor az illetékes hatóság jóváhagyásával a 89. cikk (1) bekezdése alkalmazható.”;

- b) a (12) bekezdésben a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az első albekezdésben leírt módszer alternatívájaként a hitelintézetek harmadik felet is megbízhatnak a kockázattal korrigált átlagos kitétségmentéknek a KBF-k alapját képező kitétségek alapján a (11) bekezdés a) és b) pontjában említett módszerek egyikével összhangban történő kiszámításával és az eredmények jelentésével, vagy a számításokat maguk is elvégezhetik, amennyiben megfelelően biztosított a számítás és a jelentés pontossága.”.

17. A 89. cikk (1) bekezdése d) pontjának bevezető része helyébe a következő szöveg lép:

„d) a tagállamok központi kormányzataival, valamint azok regionális kormányzataival, helyi hatóságaival és igazgatási testületeivel szembeni kitétségek, amennyiben:”.

18. A 97. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az illetékes hatóságok az e cikk (1) bekezdésének alkalmazásában csak akkor ismerik el a KHMI-t, ha a VI. melléklet 2. részében megállapított technikai kritériumait figyelembe véve meggyőződtek arról, hogy az megfelel a 81. cikkben megállapított követelményeknek, és az értékpapírosítás terén bizonyította képességeit, amit az erőteljes piac általi elfogadottság támaszthat alá. Amennyiben egy KHMI-t hitelminősítő intézetként vettek nyilvántartásba a 1060/2009/EK rendelettel összhangban, az illetékes hatóságok megvizsgálják a tárgyilagosság, a függetlenség, a folyamatos felügyelet és átláthatóság követelményeit a teljesítendő értékelési módszertan tekintetében.”.

19. A 106. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A kitétségek a következők egyikét sem foglalják magukban:

- devizaügyletek esetében azokat a kitétségeket, amelyek a szokásos elszámolási eljárás során a fizetést követő két munkanapon belül merülnek fel;
- értékpapírok vásárlását vagy eladását célzó ügyletek esetében azokat a kitétségeket, amelyek a szokásos elszámolás során a fizetést vagy az értékpapírok szállítását követő – a korábbi eseménytől számított – öt munkanapon belül merülnek fel;
- ügylek részére nyújtott pénzforgalmi szolgáltatások, beleértve a fizetési, értékpapír-elszámolási és kiegyenlítési szolgáltatások végrehajtását bármilyen pénznemben és megfelelő bankműveletben, vagy pénzügyi eszközökkel kapcsolatos elszámolási,

kiegyenlítési és letéti szolgáltatások esetében a késedelmes finanszírozási bevételek és az e szolgáltatásokból vagy tevékenységekből származó egyéb kitétségek, amelyek legfeljebb a következő üzleti napig tartanak; vagy

- d) pénzforgalmi szolgáltatások esetében, beleértve a fizetési, klíring és értékpapír-elszámolási szolgáltatások végrehajtását bármilyen pénznemben és megfelelő bankműveletben, az e szolgáltatásokat nyújtó intézményekkel szembeni napon belüli kitétségek.

Az európai bankfelügyelők bizottsága iránymutatásokat dolgoz ki annak érdekében, hogy a c) és d) pont mentességeinek alkalmazásakor elősegítse a felügyeleti eljárások konvergenciáját.”;

- b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) Annak megállapítása érdekében, hogy a 79. cikk (1) bekezdésének m), o) és p) pontjában említett kitétségek tekintetében létezik-e kapcsolatban álló ügyletek csoportja, a hitelintézet az alapul szolgáló eszközökkel kapcsolatos kitétségek esetében értékeli a rendszert, az annak alapját képező eszközökkel kapcsolatos kitétségeket, vagy mindkettőt. A hitelintézet e célból az ügylet gazdasági tartalmát és az ügylet struktúrájából eredő kockázatokat értékeli.”.

20. A 107. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„107. cikk

A kitétségmenték e szakasz szerinti számítása céljából »hitelintézet« minden olyan magán- vagy állami vállalkozás, beleértve annak fióktelepeit, amely megfelel a »hitelintézet« meghatározásának, és amelyet egy harmadik országban engedélyeztek.”.

21. A 110. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„110. cikk

(1) A hitelintézet az illetékes hatóságoknak minden nagykockázat – köztük a 111. cikk (1) bekezdésének alkalmazásából kivont nagykockázatok – vonatkozásában bejelenti a következő információkat:

- a hitelintézet nagykockázat-vállalásában érintett ügyfél neve vagy az érintett, kapcsolatban álló ügyletek csoportjának neve;
- a kitétségmenték, a hitelkockázat-mérséklés figyelembevétele nélkül, amennyiben ez alkalmazandó;
- alkalmazása esetén az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet és az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet;
- a kitétségmenték a 111. cikk (1) bekezdésében számított hitelkockázat-mérséklés figyelembevételével.

Amennyiben a hitelintézet a 84–89. cikk hatálya alá tartozik, úgy tájékoztatnia kell az illetékes hatóságot a 20 legnagyobb konszolidált alapú kitettségről, a 111. cikk (1) bekezdésének alkalmazása alól kivont kitettségeket ide nem számítva.

(2) A tagállamok előírják, hogy a jelentést legalább évente kétszer kell benyújtani. Az illetékes hatóságok 2012. december 31-étől egységes formátumokat, gyakoriságokat és jelentési határidőket alkalmaznak. Ennek megkönnyítése érdekében az európai bankfelügyelők bizottsága 2012. január 1. előtt iránymutatásokat dolgoz ki az egységes jelentési formátum Közösségen belüli bevezetéséről. A jelentési formátumnak a hitelintézetek tevékenységeinek természetével, nagyságrendjével és összetettségével arányosnak kell lennie.

(3) A tagállamok előírják a hitelintézetek számára, hogy lehetőség szerint elemezzék a biztosítéknyújtókkal, az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelfedezetet nyújtókkal és a 106. cikk (3) bekezdése szerinti, alapul szolgáló eszközökkel szembeni kockázatot a lehetséges koncentráció tekintetében, és adott esetben tegyenek intézkedéseket, valamint bármilyen jelentős megállapításról tájékoztassák az illetékes hatóságukat.”.

22. A 111. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A hitelintézet – a 112–117. cikkel összhangban a hitelkockázat-mérséklés hatását is figyelembe véve – nem vállalhat olyan kockázatot egy ügyfél vagy kapcsolatban álló ügyfelek csoportja tekintetében, amelynek értéke meghaladja a szavatolótőke 25 %-át.

Amennyiben az ügyfél intézmény, vagy amennyiben a kapcsolatban álló ügyfelek csoportja egy vagy több intézményt is tartalmaz, ez az érték nem haladja meg a hitelintézet szavatolótőkéjének 25 %-át vagy 150 millió EUR-t, a kettő közül a magasabbat alkalmazva, feltéve, hogy a kapcsolatban álló, nem intézményi ügyfelekkel szembeni kitettségértékek összege – a 112–117. cikkel összhangban a hitelkockázat-mérséklés hatását is figyelembe véve – nem haladja meg a hitelintézet szavatolótőkéjének 25 %-át.

Amennyiben a 150 millió EUR-s értékhatár magasabb, mint a hitelintézet szavatolótőkéjének 25 %-a, úgy a kitettségérték – a 112–117. cikkel összhangban a hitelkockázat-mérséklés hatását is figyelembe véve – nem haladhatja meg a hitelintézet szavatolótőkéje tekintetében megállapított ésszerű mértéket. Ezt a mértéket a hitelintézetek az V. melléklet 7. pontjában említett, a koncentrációs kockázat kezelésére és ellenőrzésére vonatkozó politikákkal és eljárásokkal összhangban állapítják meg, és az nem haladhatja meg a hitelintézet szavatolótőkéjének 100 %-át.

A tagállamok 150 millió EUR-nál alacsonyabb határértéket is megállapíthatnak, erről a Bizottságot tájékoztatniuk kell.”;

b) a (2) és a (3) bekezdést el kell hagyni.

c) az (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A hitelintézetnek mindenkor be kell tartania az (1) bekezdésben megállapított vonatkozó határértéket. Ha kivételes esetben a kockázatok meghaladják ezt a határértéket, a kitettségértéket haladéktalanul jelenteni kell az illetékes hatóságoknak, amelyek, ha a körülmények lehetővé teszik, korlátozott tartamú időt biztosítanak a hitelintézetnek a határértékek elérésére.

Amennyiben az (1) bekezdésben említett 150 millió EUR-s értékhatár alkalmazható, úgy az illetékes hatóságok eseti alapon engedélyezhetik a hitelintézet szavatolótőkéjének 100 %-ában megállapított mérték túllépését.”;

23. A 112. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) E cikk (3) bekezdésére is figyelemmel, amennyiben a 113–117. cikk alapján engedélyezhető az előre rendelkezésre bocsátott vagy előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet elismerése, az elismerhetőséghez teljesíteni kell a 90–93. cikkben meghatározott elismertségi és egyéb minimumkövetelményeket.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) E szakasz alkalmazásában a hitelintézet nem veheti figyelembe a VIII. melléklet 1. részének 20–22 pontjában említett biztosítékokat, kivéve, ha ezt a 115. cikk megengedi.”.

24. A 113. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) és a (2) bekezdést el kell hagyni.

b) a (3) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a bevezető rész helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A következő kitettségek mentesülnek a 111. cikk (1) bekezdésének alkalmazása alól.”;

ii. az e) és az f) pont helyébe a következő szöveg lép:

„e) olyan eszköztételek, amelyek egy tagállam regionális kormányzataival vagy helyi hatóságaival szembeni követeléseket testesítenek meg, amennyiben e követelések a 78–83. cikk alapján 0 %-os kockázati súlyt kapnának, valamint az ilyen kormányzatokkal vagy helyi hatóságokkal szemben felmerülő vagy általuk biztosított egyéb kitettségek, amelyekkel szemben a követelések a 78–83. cikk alapján 0 %-os kockázati súlyt kapnának;

- f) a 80. cikk (7) vagy (8) bekezdésében említett felekkel szembeni kitettségek, amennyiben a 78–83. cikk alapján 0 %-os kockázati súlyt kapnának; az e kritériumokat nem teljesítő kitettségeket, függetlenül attól, hogy kikerültek-e vagy sem a 111. cikk (1) bekezdésének alkalmazásából harmadik felekkel szembeni kitettségként kell kezelni.”;
- iii. az i) pont helyébe a következő szöveg lép:
- „i) a II. mellékletben alacsony kockázatú mérlegen kívüli tételekként besorolt lehívatlan hitellehetőségekből eredő kitettségek, amennyiben olyan megállapodás született az ügyféllel vagy a kapcsolatban álló ügyfelek csoportjával, amelynek alapján a hitel csak akkor hívható le, ha biztosítva van, hogy nem vezet a 111. cikk (1) bekezdése szerint alkalmazandó határérték túllépéséhez.”;
- iv. a j)–t) pontot el kell hagyni;
- v. a harmadik, negyedik és ötödik albekezdést el kell hagyni;
- c) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:
- „(4) A tagállamok teljesen vagy részlegesen mentesíthetik a 111. cikk (1) bekezdésének alkalmazása alól a következő kitettségeket:
- a) a VI. melléklet 1. részének 68., 69. és 70. pontjában meghatározott fedezett kötvények;
- b) olyan eszköztételek, amelyek egy tagállam regionális kormányzataival vagy helyi hatóságaival szembeni követeléseket testesítenek meg, amennyiben e követelések a 78–83. cikk alapján 20 %-os kockázati súlyt kapnának, valamint az ilyen kormányzatokkal vagy helyi hatóságokkal szemben felmerülő vagy általuk biztosított egyéb kitettségek, amelyekkel szemben a követelések a 78–83. cikk alapján 20 %-os kockázati súlyt kapnának;
- c) e cikk (3) bekezdésének f) pontjától eltérve, a hitelintézetnek az anyavállalatával, annak leányvállalatával vagy saját leányvállalatával szembeni kitettségei – beleértve a részesedéseket vagy más tulajdonformákat is –, amennyiben ezekre a vállalatokra – ennek az irányelvnek, vagy harmadik országban hatályos egyenértékű normáknak megfelelően – kiterjed a hitelintézetre vonatkozó konszolidált alapú felügyelet; az e kritériumokat nem teljesítő kitettségeket, függetlenül attól, hogy mentesültek-e a 111. cikk (1) bekezdésének alkalmazásából, vagy sem, harmadik felekkel szembeni kitettségként kell kezelni;
- d) olyan regionális vagy központi hitelintézetekkel szembeni kitettséget képviselő vagy azokban részesedést vagy más tulajdonformát megtestesítő eszköztételek, amelyekkel a hitelintézet a jogszabályi és alapszabályi rendelkezéseknek megfelelően hálózati kapcsolatban áll, és amelyek az említett rendelkezések alapján a hálózaton belül a készpénz-elszámolási műveletekért felelősek;
- e) olyan hitelintézetek hitelintézetekkel szemben fennálló követeléseket és más kitettségeket képviselő eszköztételei, amelyek a gazdaság meghatározott ágazatainak ösztönzése céljából állami programok vagy alapszabályuk keretében nem versenyfeltételekkel – bizonyos fokú állami felügyelet és a hitelek céljainak korlátozása mellett – nyújtanak hiteleket, feltéve, hogy a vonatkozó kitettségek ilyen hitelek-ből erednek, amelyeket más hitelintézetek révén juttattak el a kedvezményezettekhez;
- f) intézményekkel szemben fennálló követeléseket és más kitettségeket képviselő eszköztételek, feltéve, hogy ezek a kitettségek nem képezik részét a szóban forgó intézmények szavatolótokéjének, és legfeljebb a következő üzleti napig állnak fenn és nincsenek denominálva egyetlen jelentős kereskedelmi pénznemben sem;
- g) központi bankokkal szembeni követelést képviselő eszköztételek, amelyek az említett központi bankoknál kötelező tartalékok formájában állnak fenn, és amelyeket nemzeti valutájukban denomináltak;
- h) a központi kormányokkal szembeni követelést képviselő eszköztételek, amelyek kormányzati értékpapírokban tartott, törvényben előírt likviditási követelmények formájában állnak fenn, és amelyeket nemzeti valutájukban denomináltak és finanszíroztak, feltéve, hogy – az illetékes hatóságok mérlegelése alapján – e központi kormányzatoknak egy külső hitelminősítő intézmény által készített hitelminősítése befektetési minősítésű;
- i) a II. mellékletben említett közepes/alacsony kockázatú mérlegen kívüli okmányos meghitelezések és közepes/alacsony kockázatú mérlegen kívüli lehívatlan hitellehetőségek 50 %-a, valamint az illetékes hatóságok egyetértésének függvényében az olyan, hitelgaranciáktól eltérő garanciák 80 %-a, amelyek jogi vagy szabályozási alapon nyugszanak, és amelyeket a hitelintézetek jogállásával rendelkező kölcsönös garanciarendszerek nyújtanak tagaiknak;
- j) jogilag megkövetelt garanciák, amelyeket akkor vesznek igénybe, ha a jelzálogkölcsön felvevője számára a jelzálog végleges bejegyzését megelőzően jelzálogkötvények kibocsátásával finanszírozott jelzáloghitelt fizetnek ki, feltéve, hogy a garanciát nem a kockázat csökkentésére használják fel a kockázatal súlyozott eszközállomány kiszámolásánál.”.
25. A 114. cikk a következőképpen módosul:
- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
- „(1) E cikk (3) bekezdésére is figyelemmel, a kitettségek értékének a 111. cikk (1) bekezdésével összhangban történő kiszámítása céljából a hitelintézet alkalmazhatja a 90–93. cikk szerint, a hitelkockázat-mérséklés, a volatilitási kiigazítások és az esetleges lejárat eltérések (E*) figyelembevételével számított »teljesen kiigazított kitettség értékét«.”;

b) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„E cikk (3) bekezdésére is figyelemmel, annak a hitelintézetnek, amelynek a 84–89. cikk szerint engedélyezték egy kitettségi osztály vonatkozásában az LGD-kre és hitel-egyenértékesítési faktorokra vonatkozó saját becslések alkalmazását, engedélyezni lehet – amennyiben az illetékes hatóságok szerint kielégítő módon képes a pénzügyi biztosíték által a kitettségre gyakorolt hatásoknak az egyéb LGD-vonatkozású szempontoktól elkülönített becslésére – ezen hatások figyelembevételét a kitettségek értékének számítása során, a 111. cikk (1) bekezdésének alkalmazása céljából.”;

ii. a negyedik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Azok a hitelintézetek, amelyek a 84–89. cikk alapján egy adott kitettségi osztály LGD-i és hitel-egyenértékesítési faktorai tekintetében saját becsléseiket használhatják, és amelyek a kitettségértékeket nem az e bekezdés első albekezdésében említett módszer használatával számítják ki, a kitettségértékek kiszámítására a pénzügyi biztosítékok átfogó módszerét vagy a 117. cikk (1) bekezdésének b) pontjában ismertetett módszert használhatják.”;

c) a (3) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az a hitelintézet, amely a 111. cikk (1) bekezdésének alkalmazása céljából a kitettségek értékének számítása során a pénzügyi biztosítékok átfogó módszerét alkalmazza vagy az e cikk (2) bekezdésében leírt módszert használhatja, hitelkockázatkonzentrációira vonatkozóan rendszeres stressztesztet köteles végezni, amely az esetlegesen igénybe vett biztosíték realizálható értékére is kiterjed.”;

ii. a negyedik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben egy stresszteszt arra utal, hogy a biztosíték realizálható értéke alacsonyabb, mint amennyit a pénzügyi biztosítékok átfogó módszere vagy az e cikk (2) bekezdésében leírt módszer szerint figyelembe lehetne venni, úgy a 111. cikk (1) bekezdésének alkalmazása céljából a kitettségek értékének számítása során ennek megfelelően csökkenteni kell a biztosíték elismerhető értékét.”;

iii. Az ötödik albekezdés b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) az alkalmazandó szabályzatok és eljárások arra az esetre, ha a stresszteszt alapján a biztosíték realizálható értéke alacsonyabb, mint a pénzügyi biztosítékok átfogó módszere vagy a (2) bekezdésben leírt módszer szerinti figyelembe vehető érték; és”;

d) a (4) bekezdést el kell hagyni.

26. A 115. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„115. cikk

(1) A hitelintézet e szakasz alkalmazásában az érintett lakóingatlan értékének legfeljebb 50 %-ával csökkentheti a kitettségértéket, ha teljesül a következő feltételek egyike:

a) a kitettségre lakóingatlanon bejegyzett jelzálogjog, vagy olyan finn lakásépítő társaságok részvényei nyújtanak fedezetet, amelyek az 1991. évi finn lakásépítő társaságokról szóló törvénynek vagy későbbi, azzal egyenértékű jogszabályoknak megfelelően működnek;

b) a kitettség olyan lízingüggyellett kapcsolatos, amelyben a lízingbeadó mindaddig fenntartja a lízingbe adott lakóingatlan tulajdonjogát, amíg a lízingbevevő nem él vételi jogával.

Az ingatlan értékének kiszámítása – az illetékes hatóságok által kielégítőnek ítélt módon – szigorú értékelési normák alapján történik, amelyeket törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések állapítanak meg. Lakóingatlanok vonatkozásában az értékelést háromévente legalább egyszer el kell végezni.

A VIII. melléklet 2. részének 8. pontjában és a VIII. melléklet 3. részének 62–65. pontjában szereplő követelményeket e bekezdés alkalmazásában is alkalmazni kell.

A »lakóingatlan« a tulajdonos által lakott vagy kiadott lakás-célú ingatlan.

(2) E szakasz alkalmazásában a hitelintézet az érintett kereskedelmi ingatlan értékének legfeljebb 50 %-ával csökkentheti a kitettségértéket, kizárólag abban az esetben, ha annak a tagállamnak az érintett illetékes hatóságai, amelyben a kereskedelmi ingatlan található, engedélyezik, hogy a következő kitettségek a 78–83. cikkel összhangban 50 %-os kockázati súlyt kapjanak:

a) olyan kitettségek, amelyek tekintetében irodákra vagy más kereskedelmi helyiségekre bejegyzett jelzálogjog, vagy olyan finn lakásépítő társaságok részvényei nyújtanak fedezetet, amelyek az 1991. évi finn lakásépítő társaságokról szóló törvénynek vagy későbbi, azzal egyenértékű jogszabályoknak megfelelően működnek, az irodák vagy más kereskedelmi helyiségek vonatkozásában; vagy

b) irodákra vagy más kereskedelmi helyiségekre irányuló ingatlanlízing-üggyeltekkel kapcsolatos kitettségek.

Az ingatlan értékének kiszámítása – az illetékes hatóságok által kielégítőnek ítélt módon – szigorú értékelési normák alapján történik, amelyeket törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések állapítanak meg.

A kereskedelmi ingatlan teljesen felépített, bérbe adott ingatlan, amely megfelelő bérleti jövedelmet generál.”.

27. A 116. cikket el kell hagyni.

28. A 117. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Amennyiben egy ügyféllel szembeni kitettséget harmadik fél garantál, vagy harmadik fél által kibocsátott hitelbiztosíték fedez, a hitelintézet:

- a) a kitettség garantált részét úgy kezelheti, mint ami a garantőrrel, és nem az ügyféllel szemben merült fel, ha a 78–83. cikk szerint a garantőrrel szembeni fedezetlen kitettséghez azonos vagy kisebb kockázati súlyt rendelnének, mint az ügyféllel szembeni fedezetlen kitettséghez;
- b) a kitettségnek az elismert hitelbiztosíték piaci értékével fedezett részét úgy kezelheti, mint ami a harmadik féllel, és nem az ügyféllel szemben merült fel, ha a kitettséget hitelbiztosíték fedezi, és ha a 78–83. cikk szerint a kitettség hitelbiztosítékkal fedezett részéhez azonos vagy kisebb kockázati súlyt rendelnének, mint az ügyféllel szembeni fedezetlen kitettséghez.

Ha a kitettség lejáratára és a védelem lejáratára között eltérés van, a hitelintézet nem alkalmazhatja az első albekezdés b) pontjában említett megközelítést.

E szakasz alkalmazásában a hitelintézet a pénzügyi biztosítékok átfogó módszerét és az első albekezdés b) pontjában említett eljárást is csak akkor használhatja, ha a 75. cikk a) pontja céljából a pénzügyi biztosítékok átfogó módszerét és a pénzügyi biztosítékok egyszerű módszerét is használhatja.”;

b) a (2) bekezdésben a bevezető rész helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Amennyiben a hitelintézet az (1) bekezdés a) pontját alkalmazza:”

29. A 119. cikket el kell hagyni.

30. A 2. fejezet a következő szakasszal egészül ki:

„7. szakasz

Átruházott hitelkockázattal szembeni kitettségek

122a. cikk

(1) Az értékpapírosítást kezdeményezőtől, szponzortól vagy eredeti hitelezőtől eltérő hitelintézet csak akkor vállalhatja a kereskedési könyvében vagy nem kereskedési könyvében nyilvántartott értékpapírosított pozícióval kapcsolatos hitelkockázatot, ha az értékpapírosítást kezdeményező, a

szponzor vagy az eredeti hitelező kifejezetten közölte a hitelintézettel, hogy folyamatosan lényeges nettó gazdasági érdekeltséget tart meg, amely semmi esetre sem lehet 5 %-nál kisebb,

E cikk alkalmazásában a »nettó gazdasági érdekeltség« megtartása:

- a) a befektetőknek eladott vagy a befektetőkre átruházott minden egyes tranche névértéke legalább 5 %-ának megtartása;
- b) rülirozó kitettségek értékpapírosítása esetén az értékpapírosított kitettségek névértékének legalább 5 %-a mértékéig az értékpapírosítást kezdeményező érdekeltségének megtartása;
- c) véletlenszerűen kiválasztott – legalább az értékpapírosított kitettségek névértékének 5 %-ával egyenértékű – kitettségek megtartása, amennyiben ezeket az értékpapírosítás során egyébként értékpapírosították volna, feltéve, hogy a lehetséges értékpapírosítható kitettségek száma a kezdeményezéskor legalább 100; vagy
- d) az első veszteségviselő kategóriába tartozó tranche és szükség esetén a befektetőkre átruházott vagy a befektetőknek eladott tranche-okkal azonos vagy magasabb kockázati profilú, és a befektetőkre átruházott vagy a befektetőknek eladott tranche-oknál nem korábbi lejáratú tranche-ok megtartása úgy, hogy a megtartott rész összesen legalább az értékpapírosított kitettségek névértékének 5 %-val egyenlő.

A nettó gazdasági érdekeltséget az értékpapírosítás kezdeményezésekor mérik és azt folyamatosan fenn kell tartani. A nettó gazdasági érdekeltségre nem alkalmazható hitelkockázat-mérséklés, rövid pozíció vagy bármilyen egyéb fedezeti ügylet. A nettó gazdasági érdekeltséget a mérlegen kívüli tételek elvi főösszege alapján határozzák meg.

E cikk alkalmazásában a »folyamatoság« úgy kell értelmezni, hogy a megtartott pozíciókat, érdekeltségeket vagy kitettségeket nem fedezik vagy nem adják el.

A megtartásra vonatkozó követelmények semmilyen adott értékpapírosítás esetében nem alkalmazhatók többszörösen.

(2) Amennyiben az EU-szintű hitelintézeti anyavállalat vagy az EU-szintű pénzügyi holdingtársaság vagy annak egyik leányvállalata értékpapírosítást kezdeményezőként vagy szponzorként több olyan, hitelintézetől, befektetési vállalkozástól vagy egyéb pénzügyi intézménytől származó kitettséget értékpapírosít, amelyek az összevont alapú felügyelet hatálya alá tartoznak, az (1) bekezdésben említett követelmény a kapcsolódó EU-szintű hitelintézeti anyavállalat vagy EU-szintű pénzügyi holdingtársaság konszolidált helyzete alapján teljesíthető. Ezt a bekezdést csak akkor kell alkalmazni, ha az értékpapírosított kitettséget létrehozó hitelintézet, befektetési vállalkozás vagy pénzügyi intézmény kötelezettséget vállal a (6) bekezdésben meghatározott követelmények teljesítésére, és megfelelő időben az értékpapírosítást kezdeményező vagy szponzor, valamint az EU-szintű hitelintézeti anyavállalat vagy az EU-szintű pénzügyi holdingtársaság rendelkezésére bocsátja a (7) bekezdésben említett követelmények teljesítéséhez szükséges információkat.

(3) Az (1) bekezdés nem alkalmazható, amennyiben az értékpapírosított kitétségek a következőkkel szembeni követelések vagy függő követelések, vagy azokat teljes egészében, feltétel nélkül és visszavonhatatlanul a következők garantálják:

- a) központi kormányzatok vagy központi bankok;
- b) a tagállamok regionális kormányzatai, helyi hatóságai és közjogi intézményei;
- c) olyan intézmények, amelyekre vonatkozóan a 78–83. cikk alapján 50 %-os vagy kisebb kockázati súlyt alkalmaznak; vagy
- d) multilaterális fejlesztési bankok.

Az (1) bekezdést nem kell alkalmazni a következőkre:

- a) az egyértelmű, átlátható és hozzáférhető indexen alapuló ügyletek, amennyiben az index alapjául szolgáló referenciaelemek azonosak valamely széles körű kereskedelemben használt indexet alkotó elemekkel, vagy más – értékpapírosított pozíciótól eltérő – forgatható értékpapírok; vagy
- b) konzorciális hitelek, vásárolt követelések vagy hitel-nemteljesítési csereügyletek, amennyiben ezeket az eszközöket nem az (1) bekezdés hatálya alá tartozó értékpapírosítás csomagba rendezésére és/vagy fedezésére használják.

(4) A hitelintézeteknek a befektetés előtt, illetve adott esetben azt követően képesnek kell lenniük annak bizonyítására az illetékes hatóságok felé, hogy minden egyedi értékpapírosítási pozíciójuk tekintetében átfogó és mélyre ható ismeretekkel rendelkeznek a következő elemekről, amelyeknek elemzésére és nyilvántartására a kereskedési könyvüknek és nem kereskedési könyvüknek megfelelő, valamint az értékpapírosított pozíciókba való befektetéseik kockázati profiljával arányos, formális szabályzatokat és eljárásokat is kidolgoztak:

- a) a kezdeményező vagy a szponzorok által az (1) bekezdés alapján közölt információk, az általuk az értékpapírosításban folyamatosan fenntartott nettó gazdasági érdekelttség pontosítására vonatkozóan;
- b) az egyedi értékpapírosítási pozíciók kockázati jellemzői;
- c) az értékpapírosítási pozíció alapját képező kitétségek kockázati jellemzői;
- d) a kezdeményező korábbi értékpapírosítások során szerzett hírneve és elszenvedett veszteségei az értékpapírosítási pozíció alapjának megfelelő kitétségi osztályok tekintetében;
- e) a kezdeményező vagy szponzor, vagy annak ügynöke vagy tanácsadója által tett nyilatkozatok és közzétételek az értékpapírosított kitétségekkel kapcsolatos kellő gondosságukról, és adott esetben az értékpapírosított kitétségek hitelbiztosítékainak minőségéről;
- f) adott esetben azok a módszertanok és fogalmak, amelyek segítségével az értékpapírosított kitétségek hitelbiztosítékait értékelik, valamint a kezdeményező vagy

szponzor által az értékelő függetlenségének biztosítására elfogadott szabályzatok; és

- g) az értékpapírosítás azon strukturális jellemzői, amelyek jelentősen befolyásolhatják a hitelintézet értékpapírosítási pozíciójának teljesítményét.

A hitelintézetek rendszeresen végrehajtják az értékpapírosított pozícióiknak megfelelő saját stressztesztjeiket. E célból a hitelintézetek a KHMI által kifejlesztett modellekre hagyatkozhatnak, feltéve, hogy a hitelintézetek kérésre igazolni tudják, hogy a befektetés előtt megfelelő körültekintéssel érvényesítették a vonatkozó feltételezéseket és modellstruktúrákat, és hogy értik azok módszertanát, feltételeit és az általuk nyújtott eredményeket.

(5) Az – értékpapírosítást kezdeményezőtől, szponzortól vagy eredeti hitelezőtől eltérő – hitelintézetek a kereskedési könyvüknek és nem kereskedési könyvüknek megfelelő, valamint az értékpapírosított pozíciókba való befektetéseik kockázati profiljával arányos, formális eljárásokat dolgoznak ki az értékpapírosított pozícióik alapját képező kitétségek teljesítményére vonatkozó információk folyamatos és időben történő figyelemmel kísérésére. Szükség esetén ezek az információk tartalmazzák a kitétségek típusát, a 30, 60 és 90 napnál régebben lejárt kölcsönök arányát, a nemteljesítési rátákat, az előtörlesztési rátákat, a végrehajtás alatti hiteleket, a hitelbiztosítékok típusait és birtoklását, a hitelbírálati minősítéseknek vagy a hitelképesség más mérőszámainak gyakorisági eloszlását az alapul szolgáló kitétségek között, az ágazati és földrajzi diverzifikációt, és a megfelelő érzékenységi vizsgálatot lehetővé tevő szávszélességű hitelfedezeti ráták gyakorisági eloszlását. Amennyiben az alapul szolgáló kitétségek maguk is értékpapírosított pozíciók, úgy a hitelintézeteknek az ezen albekezdésben meghatározott információkkal nem csak az alapul szolgáló értékpapírosítási tranche-ok tekintetében kell rendelkezniük – mint például a kibocsátó neve és hitelminősége –, hanem az értékpapírosítási tranche-ok alapjául szolgáló poolok jellemzői és teljesítménye tekintetében is.

A hitelintézeteknek mélyreható ismeretekkel kell rendelkezniük az értékpapírosítási ügylet valamennyi olyan strukturális jellemzőjéről, amely lényeges hatással lehet az ügylettel szembeni kitétségeik teljesítményére, így például a szerződéses részvénykibocsátásról és az ahhoz kapcsolódó kiváltó tényezőkről, a hitelminőség-javításról, a likviditásjavításról, a piaci érték ösztönző tényezőiről, valamint a nemteljesítés ügyletspecifikus meghatározásáról.

Ha a (4), (7) és e bekezdés követelményei valamely érdemi szempont tekintetében a hitelintézet gondatlansága vagy mulasztása miatt nem teljesülnek, a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok arányos kiegészítő szankciót szabnak ki, amely annak a kockázati súlynak nem kevesebb, mint 250 %-a (melynek felső határa 1 250 %), amely e bekezdés hiányában a IX. melléklet 4. része értelmében az érintett értékpapírosított pozíciókra vonatkozna, és a kellő körültekintésre vonatkozó rendelkezések minden rákövetkező szabálysértésével fokozatosan emelik a kockázati súlyt. Az illetékes hatóságoknak figyelembe kell vennie az egyes értékpapírosításokra vonatkozó, a (3) bekezdésben előírt menteséseket, azon kockázati súly mértékének csökkentésével, amely e cikk értelmében egyébként vonatkozna az olyan értékpapírosításra, amelyre a (3) bekezdés alkalmazandó.

(6) Az értékpapírosítandó kitétségekre a szponzornak és a kezdeményező hitelintézetnek ugyanazokat az V. melléklet 3. pontjában említett megbízható és jól meghatározott kritériumokat kell alkalmaznia, mint a hitelnyújtásra, mivel ezek vonatkoznak a saját könyvükben tartandó kitétségekre is. E célból a kezdeményező és a szponzor hitelintézetek ugyanazokat a folyamatokat használják a hitelek jóváhagyására, és adott esetben módosítására, megújítására és refinanszírozására. A hitelintézetek ugyanazon elemzési normákat alkalmaznak az értékpapírosítási műveletekben harmadik felek útján szerzett részesedésre vagy jegyzésre, függetlenül attól, hogy a kereskedési vagy a nem kereskedési könyvben kívánják tartani ezeket a részesedéseket vagy jegyzéseket.

Amennyiben az e bekezdés első albekezdésének követelményei nem teljesülnek, úgy a kezdeményező hitelintézet nem alkalmazza a 95. cikk (1) bekezdését, és nem zárhatja ki az értékpapírosított kitétségeket az ezen irányelv szerinti tőkekövetelmények számításából.

(7) A szponzor és a kezdeményező hitelintézet közli a befektetőkkel az (1) bekezdés szerint az értékpapírosításban levő nettó gazdasági érdekelttség fenntartására tett kötelezettségvállalás szintjét. A szponzor és a kezdeményező hitelintézet gondoskodik arról, hogy a potenciális befektetők azonnali hozzáférést kapjanak az alapul szolgáló egyedi kitétségek hitelminőségére és teljesítményére, valamint az értékpapírosítási kitétség hitelbiztosítékára és cash flow-jára vonatkozó lényeges adatokhoz, valamint az alapul szolgáló kitétség hitelbiztosítékára és cash flow-jára vonatkozó átfogó és megalapozott stresszteszt elvégzéséhez szükséges információkhoz. E célból az értékpapírosítás időpontjában meg kell határozni a »lényeges adatok« fogalomkörét, és szükség esetén az értékpapírosítás jellege szerint a továbbiakban.

(8) Az (1)–(7) bekezdés a 2011. január 1. után végrehajtott új értékpapírosításokra alkalmazandó. A már létező értékpapírosításokra, ha e dátumot követően új kitétségeket adnak hozzájuk vagy kitétségeket cserélnek ki bennük, az (1)–(7) bekezdést 2014. december 31-jétől kell alkalmazni. Az illetékes hatóságok általános piaci likviditási zavarok esetén határozhatnak úgy, hogy az (1) és a (2) bekezdésben említett követelményeket átmenetileg felfüggesztik.

(9) Az illetékes hatóságok közzéteszik a következő információkat:

- a) 2010. december 31-ig az (1)–(7) bekezdésnek való megfelelés vizsgálata céljából elfogadott általános kritériumok és módszerek;
- b) az 1. fejezet 2. szakaszában megállapított rendelkezések sérelme nélkül, a felügyeleti vizsgálat eredményének leírása, valamint a 2011. december 31-től kezdődően éves alapon megállapított, az (1)–(6) bekezdésnek való nem megfelelések esetén hozott intézkedések leírása.

Az e bekezdésben foglalt követelmény a 144. cikk második albekezdésének szabályai szerint alkalmazandó.

(10) Az európai bankfelügyelők bizottsága évente jelentést tesz a Bizottságnak az illetékes hatóságok e cikknek való megfeleléséről. Az európai bankfelügyelők bizottsága iránymutatásokat dolgoz ki a felügyeleti eljárások konvergenciája céljából e cikkre vonatkozóan, ideértve a kellő körültekintési és kockázatkezelési kötelezettségek megszegése esetén hozott intézkedéseket.”.

31. A 129. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) a felügyeleti tevékenységek tervezése és összehangolása a rendes működés során – ideértve a 123., a 124. és a 136. cikkben, az V. fejezetben és az V. mellékletben említett tevékenységeket is –, a bevont illetékes hatóságokkal együttműködve;

c) a felügyeleti tevékenységek tervezése és összehangolása a bevont illetékes hatóságokkal és szükség esetén a központi bankokkal együttműködve, a válsághelyzetekre való felkészülés és a válsághelyzetek során, ideértve a hitelintézetekben és a pénzügyi piacokon zajló kedvezőtlen folyamatokat is, amennyiben lehetséges, a válságkezelés elősegítését szolgáló, meghatározott, létező kommunikációs csatornák igénybevételevel.

A felügyeleti tevékenységek c) pontban említett tervezése és összehangolása közé tartoznak a 132. cikk (3) bekezdésének b) pontjában említett rendkívüli intézkedések, a közös értékelések kidolgozása, a vészhelyzeti tervek végrehajtása és a nyilvánosság tájékoztatása.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) A konszolidáló felügyeleti hatóság, továbbá a tagállamban az EU-szintű hitelintézeti anyavállalatok és az EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok leányvállalatainak felügyeletéért felelős illetékes hatóságok minden tőlük telhetőt megtesznek annak érdekében, hogy együttesen határozzanak a 123. és a 124. cikk alkalmazásáról annak meghatározása érdekében, hogy a csoport szavatolótőkéje összevont alapon megfelel-e a pénzügyi helyzetének és kockázati profiljának, és arról, hogy a 136. cikk (2) bekezdésének alkalmazásában milyen szintű szavatolótőkére van szükség a bankcsoport egyes tagjait tekintve, illetve összevont alapon.

Az együttes határozatot a csoport kockázatelemzését tartalmazó jelentésnek a konszolidáló felügyeleti hatóság által a 123. és a 124. cikkel összhangban a többi érintett illetékes hatóság részére történt benyújtásától számított négy hónapon belül kell meghozni. Az együttes határozatban kellően figyelembe kell venni a megfelelő illetékes hatóságok által a 123. és a 124. cikk alapján végrehajtott, a leányvállalatokra vonatkozó kockázatelemzéseket is.

Az együttes határozatot egy, a teljes körű indokolással ellátott határozatot tartalmazó dokumentumba kell foglalni, és a konszolidáló felügyeleti hatóságnak az EU-szintű hitelintézeti anyavállalat rendelkezésére kell bocsátania. Egyet nem értés esetén a konszolidáló felügyeleti hatóság az érintett illetékes hatóságok bármelyikének kérésére konzultációt folytat az európai bankfelügyelők bizottságával. A konszolidáló felügyeleti hatóság az európai bankfelügyelők bizottságával saját kezdeményezésére is konzultálhat.

Amennyiben az illetékes hatóságok négy hónapon belül nem tudnak együttes határozatot hozni, úgy a 123. és 124. cikke valamint a 136. cikk (2) bekezdésének alkalmazására vonatkozó határozatot összevont alapon a konszolidáló felügyeleti hatóság hozza meg azt követően, hogy kellően figyelembe vette a megfelelő illetékes hatóságok által végrehajtott, a leányvállalatokra vonatkozó kockázatelemzést.

A 123. és 124. cikke valamint a 136. cikk (2) bekezdésének alkalmazására vonatkozó határozatot egyéni vagy szubkonszolidált alapon az EU-szintű hitelintézeti anyavállalat és az EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat leányvállalatainak felügyeletéért felelős, megfelelő illetékes hatóságok hozzák meg, a konszolidáló felügyeleti hatóság által a hathónapos időtartam során kifejtett álláspontok és fenntartások kellő figyelembevételét követően.

A határozatokat egy, a teljes körű indokolással ellátott határozatot tartalmazó dokumentumba kell foglalni, figyelembe véve a többi illetékes hatóság által a négy hónap során kifejtett kockázatelemzést, véleményeket és fenntartásokat. A dokumentumot a konszolidáló felügyeleti hatóságnak valamennyi érintett illetékes hatóság és az EU-szintű hitelintézeti anyavállalat rendelkezésére kell bocsátania.

Ha az európai bankfelügyelők bizottságát konzultációra kérték, valamennyi illetékes hatóságnak figyelembe kell vennie a kapott tanácsot, és indokolnia kell az attól való esetleges jelentős eltérést.

Az első albekezdésben említett együttes határozat és együttes határozat hiányában a negyedik albekezdéssel összhangban az illetékes hatóságok által hozott egyéb határozatok irányadónak minősülnek, és azok az érintett tagállamok illetékes hatóságai által alkalmazandók.

Az első albekezdésben említett együttes határozatot, valamint együttes határozat hiányában a negyedik és ötödik albekezdéssel összhangban hozott egyéb határozatokat évente aktualizálni kell, vagy kivételes körülmények esetén akkor, ha az EU-szintű hitelintézeti anyavállalat és az EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat leányvállalatainak felügyeletéért felelős illetékes hatóság a 136. cikk (2) bekezdésének alkalmazásáról szóló határozat aktualizálására vonatkozó írásbeli, teljes körű indokolással ellátott kérelmet nyújt be a konszolidáló felügyeleti hatóságnak. Az utóbbi esetben az aktualizálás kétoldali alapon történhet a konszolidáló felügyeleti hatóság és a kérelmet benyújtó illetékes hatóság között.

Az európai bankfelügyelők bizottsága iránymutatásokat dolgoz ki a felügyeleti eljárások konvergenciája céljából az ebben a bekezdésben említett együttes döntési eljárásra és a 123. és 124. cikke valamint a 136. cikk (2) bekezdésének alkalmazására vonatkozóan annak érdekében, hogy elősegítse az első albekezdésben említett együttes határozathozatalt.”

32. Az 130. cikkben az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Amennyiben olyan válsághelyzet áll elő, ideértve a pénzügyi piacokon zajló kedvezőtlen folyamatokat is, amely potenciálisan veszélyezteti a piac likviditását és a pénzügyi rendszer stabilitását egy olyan tagállamban, ahol egy csoport tagjait engedélyezték vagy ahol a 42a. cikk szerinti jelentős fióktelepek telepedtek le, a konszolidáló felügyeleti hatóság – az 1. fejezet 2. szakaszára is figyelemmel – haladéktalanul riasztja a 49. cikk negyedik albekezdésében és az 50. cikkben említett hatóságokat és közli velük a feladataik ellátásához szükséges információkat. Ezek a kötelezettségek a 125. és a 126. cikk szerinti összes illetékes hatóságra és a 129. cikk (1) bekezdésében megnevezett illetékes hatóságra vonatkozik.

Ha a 49. cikk negyedik bekezdésében említett hatóság az e bekezdés első albekezdésének megfelelő helyzetéről szerez tudomást, haladéktalanul riasztja a 125. és a 126. cikkben említett illetékes hatóságokat.

Az illetékes hatóságnak és a 49. cikk negyedik bekezdésében említett hatóságnak lehetőség szerint a már meglévő információs csatornákat kell használnia.”

33. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„131a. cikk

(1) A konszolidáló felügyeleti hatóság a 129. cikkben és a 130. cikk (1) bekezdésében említett és az e cikk (2) bekezdésében előírt követelmények és a közösségi joggal való összeegyeztethetőség tárgyát képező feladatok elvégzésének megkönnyítésére és a harmadik országok illetékes hatóságaival való megfelelő koordinálás és együttműködés biztosítására felügyeleti kollégiumokat hoz létre.

A felügyeleti kollégiumok a konszolidáló felügyeleti hatóság és a többi érintett illetékes hatóság számára keretet biztosítanak a következő feladatok elvégzésére:

- információcsere;
- megállapodás a feladatok önkéntes átadásáról és adott esetben a hatáskörök önkéntes átruházásáról;
- a csoport kockázatelemzésén alapuló felügyeleti vizsgálati programok kialakítása a 124. cikkel összhangban;
- a felügyelet hatékonyságának növelése a szükségtelen kettős felügyeleti követelmények eltörlésével, a 130. cikk (2) bekezdésében és a 132. cikk (2) bekezdésében említett információkéréssel kapcsolatban is;

- e) az ezen irányelv szerinti prudenciális követelmények következetes alkalmazása a bankcsoport minden tagja tekintetében, a közösségi jogban rendelkezésre álló választási és mérlegelési lehetőségek sérelme nélkül;
- f) a 129. cikk (1) bekezdése c) pontjának alkalmazása, a területen esetleg létrehozott más fórumok munkáját is figyelembe véve.

A felügyeleti kollégiumokban részt vevő illetékes hatóságok szorosan együttműködnek. Az 1. fejezet 2. szakasza szerinti titoktartási kötelezettséget nem sérti, ha az illetékes hatóságok bizalmas információkat cserélnek ki a felügyeleti kollégiumokban. A felügyeleti kollégiumok létrehozása és működése nem érinti az illetékes hatóságok ezen irányelv szerinti jogait és kötelezéseit.

(2) A kollégiumok az érintett illetékes hatóságok konzultációját követően a konszolidáló felügyeleti hatóság által kidolgozott, a 131. cikkben említett írásbeli megállapodás alapján jönnek létre és működnek.

Az európai bankfelügyelők bizottsága iránymutatásokat dolgoz ki a kollégiumok operatív működéséről, többek között a 42a. cikk (3) bekezdése vonatkozásában is.

A felügyeleti kollégiumokban részt vehetnek az EU-szintű hitelintézeti anyavállalatok és az EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok leányvállalatainak felügyeletéért felelős illetékes hatóságok is, valamint azon fogadó tagállamok illetékes hatóságai, ahol a 42a. cikk szerinti jelentős fióktelepek telepedtek le, szükség szerint központi bankok, továbbá adott esetben – és akkor, ha a titoktartási követelmények valamennyi illetékes hatóság véleménye szerint azonosak az 1. fejezet 2. szakasza szerinti követelményekkel – harmadik országok illetékes hatóságai is.

A kollégium ülésein a konszolidáló felügyeleti hatóság elnököl és dönt arról, hogy mely illetékes hatóságok vegyenek részt az ülésen vagy a kollégium adott tevékenységében. A konszolidáló felügyeleti hatóság teljeskörűen, előre tájékoztatja a kollégium minden tagját az ilyen ülések szervezéséről, a legfontosabb megvitatandó kérdésekről és a tárgyalandó tevékenységekről. A konszolidáló felügyeleti hatóság teljes körűen, megfelelő időben tájékoztatja továbbá a kollégium valamennyi tagját az ülések során tett lépésekről vagy a végrehajtott intézkedésekről.

A konszolidáló felügyeleti hatóság a határozathozatal során figyelembe veszi az említett hatóságok által tervezendő vagy összehangolandó felügyeleti tevékenység jelentőségét, különösen az érintett tagállamok pénzügyi rendszerének stabilitására gyakorolt, a 40. cikk (3) bekezdésében és a 42a. cikk (2) bekezdésében meghatározott kötelezettségeket.

A konszolidáló felügyeleti hatóság – az 1. fejezet 2. szakasza szerinti titoktartási kötelezettségre is figyelemmel – tájékoztatja az európai bankfelügyelők bizottságát a felügyeleti kollégium tevékenységeiről, ideértve a válsághelyzetekben folytatottakat is, továbbá közli vele a felügyeleti konvergencia szempontjából különösen fontos valamennyi információt.”.

34. A 132. cikk a következőképpen módosul:

- a) Az (1) bekezdés d) pontjában a 136. cikkre való hivatkozás helyébe a 136. cikk (1) bekezdésére való hivatkozás lép.
- b) A (3) bekezdés b) pontjában a 136. cikkre való hivatkozás helyébe a 136. cikk (1) bekezdésére való hivatkozás lép.

35. A 150. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés k) és l) pontjai helyébe a következő szöveg lép:

„k) a II. és IV. mellékletben szereplő mérlegen kívüli tételek listája és besorolása;

l) a III. és az V–XII. melléklet rendelkezéseinek kiigazítása a pénzügyi piacokon bekövetkezett változások – különös tekintettel az új pénzügyi termékekre – a számviteli standardok és követelmények változásainak fényében, amelyek figyelembe veszik a közösségi jogszabályokat, illetve amelyek a felügyeleti eljárások konvergenciájára vonatkoznak.”;

- b) a (2) bekezdés c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) a 113. cikkben előírt mentességek egyértelműbbé tétele;”.

36. Az 153. cikkben a harmadik bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„2015. december 31-ig a VI. melléklet 1. része 4. pontjának alkalmazásában a kockázattal súlyozott kockázati érték számításakor ugyanazt a kockázati súlyozást kell alkalmazni a tagállamok központi kormányzataival vagy bármely tagállam központi bankjával szembeni, a tagállam fizetőeszközében denominált és finanszírozott kitétségek vonatkozásában, mint amelyet a saját fizetőeszközükben denominált és finanszírozott kitétségek vonatkozásában alkalmaznának.”.

37. A 154. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(8) Azok a hitelintézetek, amelyek 2010. december 31-ig nem felelnek meg a 66. cikk (1a) bekezdésében említett értékhatároknak, stratégiákat és eljárásokat dolgoznak ki azokra az intézkedésekre vonatkozóan, amelyek e helyzetnek az e cikk (9) bekezdésében említett határidők előtti megszüntetése érdekében szükségesek.

Ezeket az intézkedéseket a 124. cikkel összhangban felül kell vizsgálni.

(9) Azokat az eszközöket, amelyeket a nemzeti jog szerint 2010. december 31-ig egyenértékűnek tekintettek az 57. cikk a), b) és c) pontjában említett tőkeelemekkel, de nem tartoznak az 57. cikk a) pontja alá vagy nem felelnek meg a 63a. cikkben meghatározott kritériumoknak, 2040. december 31-ig úgy kell tekinteni, hogy az 57. cikk ca) pontja alá tartoznak, a következő korlátozásokkal:

- a) a 2010. december 31-ét követő 10 és 20 év között legfeljebb az 57. cikk a)–ca) pontja összege legfeljebb 20 %-ának és az 57. cikk i), j) és k) pontja összegének különbsége;
- b) a 2010. december 31-ét követő 20 és 30 év között legfeljebb az 57. cikk a)–ca) pontja összege legfeljebb 10 %-ának és az 57. cikk i), j) és k) pontja összegének különbsége.

Az európai bankfelügyelők bizottsága 2010. december 31-ig figyelemmel kíséri ezen eszközök kibocsátását.

(10) Az 5. szakasz alkalmazásában a hitelintézetekkel szemben fennálló követelések és más kitettségeket képviselő eszköztételek tekintetében, amelyek 2009. december 31. előtt keletkeztek, továbbra is a 115. cikk (2) bekezdése és a 116. cikk szerint kell eljárni, ugyanúgy, mint 2009. december 7-ét megelőzően, azonban legfeljebb csak 2012. december 31-ig.

(11) 2012. december 31-ig a 129. cikk (3) bekezdésében említett időszak hat hónap.”

38. A 156. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„156. cikk

A tagállamokkal együttműködve, és az Európai Központi Bank hozzájárulását is figyelembe véve, a Bizottság rendszeresen figyelemmel kíséri, hogy ez az irányelv összességében véve, a 2006/49/EK irányelvvvel együtt, számottevő hatást gyakorol-e a gazdasági ciklusra, és e vizsgálat fényében fontolóra veszi esetleges helyreigazító intézkedések indokoltságát.

Ezen elemzés alapján, és az Európai Központi Bank hozzájárulását is figyelembe véve, a Bizottság két évente jelentést készít, és azt benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak bármely megfelelő javaslattal együtt. A hitelfelvevő és hitelező felek hozzájárulásait megfelelően figyelembe kell venni a jelentés elkészítése során.

A Bizottság 2009. december 31-ig teljes egészében áttekinti az irányelvet a makroszintű prudenciális problémák megfelelőbb elemzése és kezelése érdekében, beleértve az alábbiak vizsgálatát:

- a) a gazdasági ciklusok fellendüléseit és visszaeséseit enyhítő intézkedések, ideértve annak szükségességét, hogy a hitelintézetek a kedvező időszakokban ciklikusság-kiegyenlítő tartalékokat képezzenek, amelyeket a későbbi visszaesések idején felhasználhatnak;
- b) az ezen irányelvben meghatározott tőkekövetelmények számítása alapjául szolgáló logika; és

- c) a kockázat alapú hitelintézeti követelményekhez fűzött kiegészítő intézkedések a bankrendszerben történő befolyászás megakadályozására.

A Bizottság a fenti kérdésekről jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, a megfelelő javaslatokkal együtt.

A Bizottság a lehető leghamarabb, de 2009. december 31-ig mindenképpen jelentést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé a felügyeleti rendszer további reformjának szükségességével kapcsolatban, beleértve ezen irányelv vonatkozó cikkeit is, továbbá a jelentést – összhangban a Szerződés szerint alkalmazandó eljárással – adott esetben megfelelő jogalkotási javaslatokkal egészíti ki.

A Bizottság 2011. január 1-ig felülvizsgálja az európai bankfelügyelők bizottsága által a 74. cikk (2) bekezdésében említett egységes formátumok, gyakoriságok és jelentési határidők tekintetében elért eredményeket. A Bizottság a felülvizsgálat fényében jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

A Bizottság 2011. december 31-ig felülvizsgálja ezen irányelv alkalmazását, és jelentést készít arról – különös figyelmet fordítva a 68–73. cikk, a 80. cikk (7) bekezdés, a 80. cikk (8) bekezdés és az irányelv mikrohitel-finanszírozásra vonatkozó alkalmazásának valamennyi aspektusára –, és ezt a jelentést benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a megfelelő javaslatokkal együtt.

A Bizottság 2011. december 31-ig felülvizsgálja a 113. cikk (4) bekezdésének alkalmazását, és megvizsgálja, hogy a mentességek nemzeti hatáskörbe tartozzanak-e, és ezekről az esetleges megfelelő javaslatok kíséretében jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A 113. cikk (4) bekezdése c) pontja szerinti nemzeti mérlegelési jogkör lehetséges megszüntetésének és uniós szintű alkalmazásának tekintetében a felülvizsgálat során különösen figyelembe kell venni a csoport kockázatkezelését, amellyel, hogy biztosítani kell az összes olyan tagállamban a pénzügyi stabilitáshoz szükséges garanciák meglétét, ahol a csoport vállalatai találhatóak.

A Bizottság 2009. december 31-ig felülvizsgálja a tőzsdén kívüli (OTC) piacok átláthatóságának fokozására irányuló intézkedéseket, és jelentést készít ezekről, beleértve a hitel-nemteljesítési csereügyletek piacait is, például annak előírása révén, hogy az elszámolást egy központi partneren keresztül hajtsák végre, és ezt a jelentést esetlegesen a megfelelő javaslatok kíséretében benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

A Bizottság 2009. december 31-ig jelentést készít a 122a. cikk várható hatásáról, és azt megfelelő javaslatok kíséretében benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A Bizottság jelentését az európai bankfelügyelők bizottságával folytatott konzultációt követően készíti el. A jelentés kitér arra, hogy a 122a. cikk (1) bekezdése szerinti minimális

névértékre vonatkozó követelmény alkalmas-e a kezdeményezők, a szponzorok és a befektetők érdekeinek jobb összehangolására és a pénzügyi stabilitás fokozására, illetve arra, hogy a nemzetközi fejlesztésekre tekintettel megfelelő-e névérték minimális szintjének emelése.

A piaci fejlemények tükrében a Bizottság 2012. január 1-ig jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e cikk alkalmazásáról és eredményességéről.”.

39. A III. melléklet a következőképpen módosul:

a) az 1. rész 5. pontja a következő mondatdal egészül ki:

„Az e melléklet 6. részében említett módszer (IMM) alapján az adott ügyféllel létrejött összes nettósítási sorozat egyetlen nettósítási sorozatként kezelhető, ha az egyedi nettósítási sorozatok modellezett negatív piaci értékei a várható kitétség (EE) becslésénél nullának tekintendők.”;

b) a 2. részben a 3. pont helyébe a következő szöveg lép:

„3. Amennyiben a hitelintézet hitelderivatíva-védelmet vásárol egy nem kereskedési könyvi kitétséghöz vagy CCR-kitétséghöz, a fedezett eszközök tőkekövetelményét számíthatja a VIII. melléklet 3. részének 83–92. pontja szerint, illetve az illetékes hatóság jóváhagyása mellett a VII. melléklet 1. részének 4. pontja, illetve a VII. melléklet 4. részének 96–104. pontja szerint.

Ezekben az esetekben, és ha nem élnek a 2006/49/EK irányelv II. melléklete 11. pontjának második mondatában szereplő lehetőséggel, a hitelderivatívák miatt felmerülő CCR-hez tartozó kitétségérték nullának tekintendő.

Egy intézmény azonban választhatja azt is, hogy a partner-hitelkockázat tőkekövetelményének számítása céljából következetesen bevonja a kereskedési könyvben nem szereplő, és nem kereskedési könyvi kitétséggel vagy partner-hitelkockázati kitétséggel szembeni fedezetként vásárolt minden hitelderivatívát, ha a hitelkockázati fedezet ezen irányelv szerint elismert.”;

c) az 5. részben a 15. pont helyébe a következő szöveg lép:

„15. A nemteljesítéskori csereügylet alapját képező hitelviszonyt megtestesítő bázis értékpapírok kibocsátóinak mindegyikéhez egy fedezeti halmaz tartozik. Az n-edik nemteljesítéskor lehívható nemteljesítéskori csereügyletek kosarát a következőképpen kell kezelni:

a) egy n-edik nemteljesítéskor lehívható nemteljesítéskori csereügylet alapját képező kosár hitelviszonyt megtestesítő bázisértékpapírjából származó kockázati pozíció nagysága egyenlő a hitelviszonyt megtestesítő bázisértékpapír tényleges elvi értékének és az n-edik nemteljesítéskor lehívható nemteljesítéskori csereügyletek – a hitelviszonyt megtestesítő

bázisértékpapír hozamkülönbségének figyelembevételével – módosított hátralévő futamidejének szorzatával;

b) az n-edik nemteljesítéskor lehívható nemteljesítéskori csereügylet alapját képező kosár hitelviszonyt megtestesítő bázisértékpapírjainak mindegyikéhez egy fedezeti halmaz tartozik; különböző n-edik nemteljesítéskor lehívható nemteljesítéskori csereügyletekből származó kockázati pozíciók nem szerepelhetnek ugyanabban a fedezeti halmazban;

c) az n-edik nemteljesítéskor lehívható derivatíva bázisértékpapírjaihoz rendelt fedezeti halmazoknál alkalmazandó CCR-szorító 0,3 % azon hitelviszonyt megtestesítő bázisértékpapírok esetében, amelyek elismert külső hitelminősítőől származó hitelminősítés az 1–3 hitelminőségi besorolással egyenértékű, a többi hitelviszonyt megtestesítő értékpapír esetében pedig 0,6 %.”.

40. Az V. melléklet a következőképpen módosul:

a) a 8. pont helyébe a következő szöveg lép:

„8. Az értékpapírosítási ügyletekből fakadó kockázatokat, amelyekkel kapcsolatban a hitelintézetek befektetőként, kezdeményezőként vagy szponzorként lépnek fel, beleértve a hírnévkockázatokat (például a bonyolult struktúrákkal vagy termékekkel kapcsolatban felmerülő hírnévkockázatokat) is, megfelelő szabályzatokkal és eljárásrendekkel kell értékelni és kezelni, különösen annak biztosítására, hogy az ügylet gazdasági tartalma teljes mértékben tükröződjön a kockázatértékelési és -kezelési döntésekben.”;

b) a 14. pont helyébe a következő szöveg lép:

„14. A likviditási kockázat megfelelő időtávokon – akár egy napon – belüli azonosítása, értékelése, kezelése és ellenőrzése céljából megbízható stratégiákat, szabályzatokat, eljárásokat és rendszereket kell bevezetni annak érdekében, hogy a hitelintézetek megfelelő likviditási tartalékokat tartsanak fenn. Ezeket a stratégiákat, szabályzatokat, eljárásokat és rendszereket az üzletágakhoz, a pénznemekhez és a szervezetekhez igazítva kell kialakítani, továbbá megfelelő likviditási költség-, nyereség- és kockázat-allokációs mechanizmusokat kell tartalmazniuk.”;

c) a következő pont kerül beillesztésre:

„14a. A 14. pontban említett stratégiáknak, szabályzatoknak, eljárásoknak és rendszereknek arányban kell állniuk a társaság összetettségével, kockázati profiljával és tevékenységi körével, továbbá a vezető testület által meghatározott kockázatvállalási határaival, valamint tükrözniük kell a hitelintézet rendszerszintű fontosságát azon tagállamok tekintetében, amelyekben tevékenykedik. A hitelintézetek minden érintett üzletág tekintetében közlik a kockázatvállalási határokat.”;

d) a 15. pont helyébe a következő szöveg lép:

„15. A hitelintézetek módszereket dolgoznak ki a finanszírozási pozíciók azonosítására, értékelésére, kezelésére és nyomon követésére. E módszerek közé tartoznak az eszközökből, a forrásokban és a függő kötelezettségeket is tartalmazó mérlegen kívüli tételekben lévő és azokból eredő aktuális és tervezett lényeges cash flow-k, valamint a hírnévkockázat esetleges hatásai.

16. A hitelintézetek különbséget tesznek a zálogjoggal terhelt, illetve a szabadon felhasználható eszközök között, utóbbiak mindenkor rendelkezésre állnak, különösen válsághelyzetekben. Figyelembe veszik továbbá azt a jogalanyt is, amelynél az eszközök találhatóak, azt az országot, amelyben az eszközök nyilvántartásban vagy számlán jogszerűen szerepelnek, valamint az eszközök elismerhetőségét, és figyelemmel kísérik, hogy hogyan lehet az eszközöket időben mobilizálni.

17. A hitelintézetek azokat a hatályos jogi, szabályozói vagy tevékenységi korlátokat is figyelembe veszik, amelyek a likviditás és a szabadon felhasználható eszközök szervezetek közötti – EGT-n belüli és kívüli – esetleges átruházására vonatkoznak.

18. A hitelintézetek megfontolják különböző, likviditási kockázatot mérséklő eszközök bevezetését, ilyenek például a korlátozási rendszerek és a különböző nehezebb időszakok átvészelésében segítő likviditási tartalékok, valamint a megfelelően diverzifikált finanszírozási struktúrák és a finanszírozási forrásokhoz való hozzáférés. E lehetőségeket rendszeresen felül kell vizsgálni.

19. A likviditási pozíciók és a kockázatmentes eszközök tekintetében alternatív forráskönyveket kell meghatározni, továbbá rendszeresen felül kell vizsgálni a finanszírozási pozícióval kapcsolatos döntések alapjául szolgáló feltételezéseket. Az alternatív forráskönyvek e célból különösen a mérlegen kívüli tételekre és más függő kötelezettségekre összpontosítanak, ideértve azon SSPE-két és más különleges célú gazdasági egységeket is, amelyekkel kapcsolatban a hitelintézet szponzoraként lép fel vagy amelyeknek lényeges likviditási támogatást nyújt.

20. A hitelintézetek mérlelik az intézményspecifikus, a piaci szintű és a kombinált alternatív forráskönyvek lehetséges hatásait. Ennek során különböző időtávokat és különféle szintű nehézségeket mérlelik.

21. A hitelintézetek stratégiáikat, belső szabályzataikat és a vonatkozó határértékeket a likviditási kockázathoz szabják, továbbá a 19. pontban említett alternatív forráskönyvek kimenetelét figyelembe vevő hatékony vészhelyzeti terveket dolgoznak ki.

22. A likviditási válságok kezelésére a hitelintézetek vészhelyzeti terveket dolgoznak ki, amelyek az esetleges likviditási hiányok megszüntetésére irányuló megfelelő stratégiákat és a célszerű végrehajtási intézkedéseket tartalmazzák. Annak érdekében,

hogy megfelelően ki lehessen igazítani a belső szabályzatokat és eljárásokat, ezeket a terveket rendszeresen felülvizsgálják, a 19. pontban említett alternatív forráskönyvek kimenetele alapján aktualizálják, benyújtják a felső vezetésnek, amely jóváhagyja a terveket.”.

41. A IX. melléklet 3. részének 2. szakasza a következő ponttal egészül ki:

„7a. Az illetékes hatóságok emellett meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a strukturált finanszírozási eszközökkel kapcsolatos hitelminősítések vonatkozásában az KHMI elkövetett legyen azon magyarázat nyilvános rendelkezésre bocsátására, hogy az eszközállomány teljesítése annak hitelminősítéseit miként érinti.”.

42. A XI. melléklet a következőképpen módosul:

a) az 1. pont e) alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„e) a hitelintézetek likviditási kockázatokkal szembeni kitettségeinek mértéke, és e kockázatoknak a hitelintézet általi értékelése és kezelése, beleértve az alternatív forráskönyvek elemzését, a kockázatmentes eszközök kezelése (különös tekintettel a likviditási tartalékok szintjére, összetételére és minőségére), valamint hatásos vészhelyzeti tervek;”;

b) a következő pont kerül beillesztésre:

„1a. Az 1. pont e) alpontjának alkalmazásában az illetékes hatóság rendszeresen átfogó értékelést készít a hitelintézetek általános likviditási kockázatkezeléséről és ösztönzi a megbízható belső módszerek kifejlesztését. E felülvizsgálatok során az illetékes hatóság figyelembe veszi a hitelintézetek pénzügyi piacokon betöltött szerepét. Az adott tagállam illetékes hatósága kellőképpen mérlegeli döntéseinek az összes többi érintett tagállamban a pénzügyi rendszer stabilitására gyakorolt hatását is.”.

43. A XII. melléklet 2. részének 3. pontjában az a) és b) alpont helyébe a következő szöveg lép:

„a) összefoglaló információk az összes szavatolótelem és azok összetevőinek főbb feltételeiről, ideértve az 57. cikk ca) pontjában említett eszközöket, azokat az eszközöket, amelyek rendelkezési visszavásárlásra ösztönzik a hitelintézetet, valamint a 154. cikk (8) és (9) bekezdésében említett eszközöket;

b) az eredeti szavatolótelem összege, az egyes pozitív elemek és levonások külön-külön történő közzétételével; az 57. cikk ca) pontjában említett eszközöknek és azoknak az eszközöknek a teljes összegét, amelyek rendelkezési visszavásárlásra ösztönzik a hitelintézetet, szintén külön kell közzétenni; e közzétételekben külön kell megnevezni a 154. cikk (8) és (9) bekezdésében említett eszközöket;”.

2. cikk

A 2006/49/EK irányelv módosításai

A 2006/49/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 12. cikk első bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Az »eredeti szavatolótőke« a 2006/48/EK irányelv 57. cikke a)–ca) pontjának összege, csökkentve az i), j) és k) pont összegével.”.

2. A 28. cikk a következőképpen módosul:

- a) A (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az intézmények, az ezen irányelv 20. cikkének (2) vagy (3) bekezdésében meghatározott kritériumokat teljesítő befektetési vállalkozásokat kivéve, nagykockázataikat a 2006/48/EK irányelv 106–118. cikkének megfelelően felügyelik és ellenőrzik.”;

- b) A (3) bekezdést el kell hagyni.

3. A 30. cikkben a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A (3) bekezdéstől eltérve az illetékes hatóságok engedélyezhetik, hogy az elfogadott harmadik országbeli befektetési vállalkozásokkal és az elismert elszámolóházakkal és tőzsdékkal szembeni követeléseket és egyéb kitétségeket megtestesítő eszközöket a 2006/48/EK irányelv 111. cikkének (1) bekezdésében, illetve ugyanezen irányelv 106. cikke (2) bekezdésének c) pontjában megállapított módon kezeljék.”.

4. A 31. cikk a következőképpen módosul:

- a) az első bekezdésben az a) és b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) a kérdéses ügyfél vagy ügyfélcsoport felé fennálló, a nem-kereskedési könyvben szereplő kitétségek nem haladják meg a 2006/48/EK irányelv 111. cikkének (1) bekezdésében megállapított határértéket, amelyet az említett irányelvben meghatározott szavatoló tőkéből kiindulva számítanak ki, vagyis a többlet teljes mértékben a kereskedési könyvben jelenik meg;

b) az intézmény a 2006/48/EK irányelv 111. cikkének (1) bekezdésében megállapított határérték túllépését illetően megfelel az ezen irányelv VI. melléklete alapján számított pótlólagos tőkekövetelménynek;”;

- b) az első bekezdésben az e) pont helyébe a következő szöveg lép:

„e) az intézményeknek háromhavonta be kell számolniuk az illetékes hatóságoknak minden olyan esetről, amikor a 2006/48/EK irányelv 111. cikkének (1) bekezdésében megállapított határértéket a megelőző három hónap során túllépték.”;

- c) a második bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az e) pont kapcsán minden olyan esetben, amikor a határértéket túllépi, be kell számolni annak mértékéről és az érintett ügyfél nevééről.”.

5. A 32. cikk (1) bekezdésében az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az illetékes hatóságoknak ki kell dolgozniuk olyan eljárásokat, amelyek megakadályozzák az intézményeket a pótlólagos tőkekövetelmények – amelyek pedig a 2006/48/EK irányelv 111. cikkének (1) bekezdésében megállapított határértéket túllépő kitétségek esetében terhelnék őket, miután ezek a kitétségek 10 napon túl fennálltak – tudatos elkerülésében oly módon, hogy ideiglenesen más, akár ugyanazon a csoporton belüli, akár egy másik csoportba tartozó vállalkozáshoz viszik át ezeket a kitétségeket és/vagy oly módon, hogy mesterséges tranzakciókat hoznak létre a meglévő kitétségek 10 napon belüli lezárására és újrainítására.”.

6. A 35. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(6) A befektetési vállalkozásokra a 2006/48/EK irányelv 74. cikkének (2) bekezdésében említett egységes formátumok, gyakoriságok és jelentési határidők vonatkoznak.”.

7. A 38. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) A 2006/48/EK irányelv 42a. cikke – az (1) bekezdés a) pontjának kivételével – mutatis mutandis alkalmazandó a befektetési vállalkozások felügyeletére is, kivéve, ha a befektetési vállalkozás teljesíti az ezen irányelv 20. cikkének (2) és (3) bekezdésében vagy 46. cikkének (1) bekezdésében meghatározott kritériumokat.”.

8. A 45. cikk (1) bekezdésében a „2010. december 31.” időpont helyébe a „2014. december 31.” időpont lép.

9. A 47. cikkben a „2009. december 31.” időpont helyébe a „2010. december 31.” időpont lép, és a 93/6/EGK irányelv V. mellékletének 4. és 8. pontjára történő utalás helyébe a VIII. melléklet 4. és 8. pontjára történő utalás lép.

10. A 48. cikk (1) bekezdésében a „2010. december 31.” időpont helyébe a „2014. december 31.” időpont lép.

3. cikk

A 2007/64/EK irányelv módosítása

A 2007/64/EK irányelv 1. cikke (1) bekezdésének a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

- „a) a 2006/48/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti hitelintézetek, beleértve a fenti irányelv 4. cikke (3) bekezdése szerinti, a Közösségekben található, azon hitelintézetek fióktelepeit, amelyek a Közösségekben belül, illetve a fenti irányelv 38. cikkével összhangban a Közösségekben kívül székhellyel rendelkeznek;”.

4. cikk

Átültetés a nemzeti jogba

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2010. október 31-ig megfeleljenek.

A tagállamok ezeket az intézkedéseket 2010. december 31-től kezdődően alkalmazzák.

A tagállamok által elfogadott intézkedéseknek hivatkozniuk kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

5. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

6. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2009. szeptember 16-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök
J. BUZEK

a Tanács részéről
az elnök
C. MALMSTRÖM
